

1 MAYIS...

OKURLARDAN
İşçiler; her 1 Mayıs günü,
sanayi kentlerinin varoşlarından
kapitalistlerin yaldızlı

vitrinlerine mekânlık yapan kent
merkezlerine yürüyerek
kapitalist sömürüye olan
öfkelerini dile getirmektedirler.
Sayfa 4 ve 5'te

Nepal'de Feodalizme İsyan

Önce Nepal köylüleri isyan
ederek monarşiye karşı mücdaleyi
başlattılar. Son 10 yılda köylülerin
yürüttüğü mücadele ile kırlarda
yeni bir yönetim kuruldu. Bir
yandan monarşiye karşı köylüleri
örgütleyen Maoocular diğer yandan

şehir ve kasabalarda işçi, emekçi
ve aydınları örgütleyen Nepal
Komünist Partisi (NKP)
monarşinin feodal iktidarından
bıkan diğer sınıf ve tabakaların
partileri ile yeni bir ittifak
oluşturdular.
Sayfa 8'de

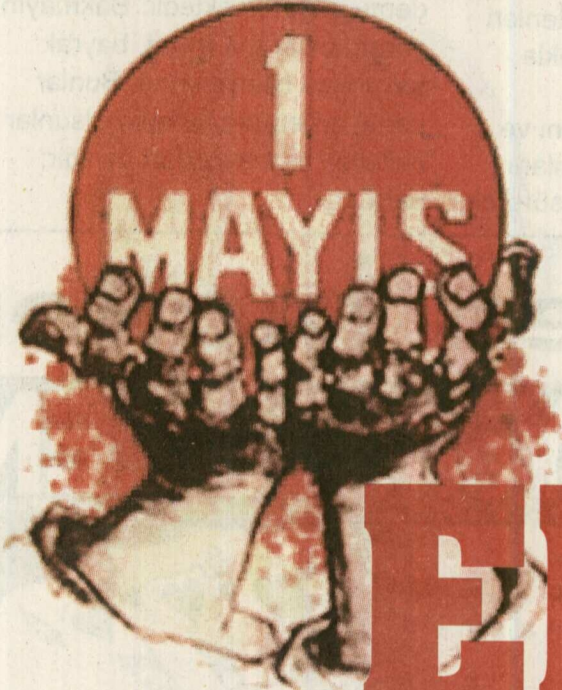
Kıbrıs'ta

★ *Haftalık Siyasi Gazete*
SOSYALIST GERÇEK

28 Nisan Cuma 2006, Yıl 10, Sayı:200 Fiyatı:1 YTL. (KDV dahil) İngiltere: 50 p.

**YAŞASIN ANTI-EMPERYALİST
BİRLEŞİK CEPHE HÜKÜMETİ!**
**ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΝΩΜΕΝΟ
ΑΝΤΙ-ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ
ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ!**

İŞÇİLER, EMEKÇİLER

MEYDANLARA!

🌻 *1 Mayıs'ta meydanlara giderken;*

*Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti Programı'na kafa
sallayıp "amma bugün gerçekleşemez" deyenleri sorgula!
Çözümü emperyalistlerden bekleyenlere sloganlarınla gereken
cevabı ver!*

🌻 *Talat Kıbrıs sorununun çözümünün zaman alacağını
söyleyerek, aslında çözülemeyeceğini gizlemeye çalıştı!*

*Talat'ın açıklamasından sonra acaba emperyalizme bel
bağlayan sözde solcular ne diyecekler?*

*Bu çözümü emperyalistlerden bekleyenler, ülkenin
birleştirilmesini çıkmaz ayın son gününe atmaktadırlar!
Emperyalistler milli sorunları çözemezler!*

🌻 *"Çözdük" dediklerinde bile yaptıkları anlaşmalar sadece
kendi açılardan günü kurtarma uzlaşmasıdır!*

*Bu uzlaşma emperyalistlerin çıkarlarını temel aldığından çok
kisa sürmektedir!*

*Kıbrıs sorununda siz işçiler ve emekçilerin yararına ve sizlerin
çıkartlarını temel alan, dostluk, iyiniyet temelinde bir anlaşma
ancak, Emperyalizmi adadan atmayı hedefleyen Birleşik Cephe
mücadelesiyle mümkündür!*

🌻 *Bu 1 Mayıs'ta meydanlarda ol!*

*Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti sloganıyla
meydanları inlet!*

Özgür ve sömürsüz bir gelecek için mücadeleye omuz ver!

Başka kurtuluş yok!

OKU-OKUT-ELEŞTİR-ABONE OL
Bu Gazete Siz Emekçilerin...

Alinteri ile Kazananların Yaptıkları "alçaltıcı" İşmiş

Otelciler Birliği Başkanı Turhan Beydağlı Halkın Sesi gazetesine turizm alanında yaşanan sorunları aktardı. 23 Nisan günü internette yayınlanan yazı işverenlerin, parababalarının "nasıl ederim de oturduğum yerden ben de bu sahadaki diğer Rum ve Türkiye rakiplerim gibi ve de daha fazla para kazanırım" meselesinin tartışılmasıydı. Bu çerçevede güney Kıbrıs'taki otelcilerle Türkiye'dekilerin devreye koydukları yöntemleri ortaya koyarak neler yapılması gerektiği konusunda devletine -milli isimleri farklı olan tüm devletlerin kimin hesabına çalıştıkları açık olarak sırtmaktadır. Bu da işverenlerin, patronların devletinden başka bir şey değildir- eleştiride ve taleplerde bulundu. Buraya kadar

bizim hangisi daha fazla ve ne şekilde ceplerine para indirsin, bunların yolları nelerdir konusunda söyleyecek bir şeyimiz, akıl verecek durumumuz yoktur. Halka dokunmasınlar, halkları sömürmesinler de kendi aralarında göz göze diş diş gelsinler demekten başka. Ancak işin aslı böyle değildir. Yani bunlar halklara, işçi ve emekçilere dokunmadan onları sömürmeden ellerine bir şey geçemeyeceği için birbirlerinin elindekini alacak duruma da gelemezler. Birbirlerinin elindekini almaya çalışırken esas yaptıkları işçi ve emekçileri sömürmektir. İşçi ve emekçilerin ürettiklerine onlardan satın aldıkları emek gücü karşılığında sahip çıkarken "bu emek gücünü nasıl daha ucuza satın alabilirim" in kavgasını

veriyorlar.

Turhan Beydağlı azami kar hesapları yaparken bu konuda emek gücünü satarak geçinenleri aşağılamaktan da geri durmuyor. Kendisini üretim araçlarına sahip olmasıyla ve dolayısıyla da emek gücünün alıcısı olmasıyla, satın aldığı bu emek gücü sayesinde işçinin ürettiğinin sahibi olarak görmesinin sağladığı ayrıcalıklı yüksek bir mevkide görmektedir.

"Rum tarafında 800 liraya çalışan bir işçinin, Kuzey'e gelip de aynı alçaltıcı işi 200 liraya yapması mümkün değildir" diyerek emek gücü harcayarak üretenleri alçaklıkla alçaltıcı iş yapmakla suçlamaktadır. Hırsızlık yapmadan, kaslarını, beynini ve sinirlerini kullanarak çalışanların alçaltıcı işler yaptığını öne sürerek,

aslında bu işlerin Rum tarafında verilen kadar bir ücreti gerektirmediğini söylemeye çalışmaktadır. Rum gubarolarına "biz 200 veriyoruz, siz çok veriyorsunuz yapmayın etmeyin" demeye getirmektedir. Bakmayın parababalarının millet, bayrak savunucu hikayelerine. Bunlar hangi milletten olurlarsa olsunlar milletleri ve bayrakları ayıdır, para.

Casino Ekonomist'ten İnciler

Geçtiğimiz haftalarda YeniDüzen gazetesinde Casino ekonomisini göklere çıkaran ekonomist Necdet Ergün ile kuzey Kıbrıs'ın ekonomisi ile ilgili bir söyleşi yayınladı.

Casino ekonomiste göre Özelleştirme, Kamu Reformu ve Tek Tip Sosyal Güvenlik Reformu serbest piyasa ekonomisini hızlandırmalı. AB ile uyum da bunu gerektiriyor diyor...

Sadece bu mu? Casino ekonomistimiz gelirlerin arttığından söz ediyor. Gelirlerin arttığı doğru... Ama patronların gelirlerinin kat kat arttığını ve özellikle de özel sektörde asgari ücretle çalışanların bu ücretle geçim sıkıntısı yaşadığını göremiyor casino ekonomistimiz. Ona göre maaşlar yüzde 60 arttı ama verimlilik yüzde 40 arttı! Yani çalışanlar aldığı maaşların karşılığını vermiyor patronlara diyor casino ekonomistimiz.

Casino ekonomistimiz bunu söyler de hükümet geri mi durur? Narinciye paketleme tesislerinden sonra şimdi ise Mare Monte'nin özelleştirilmesi gündeme geldi. Tarımda verimlilikten söz eden ekonomistimiz TÜK'nun da özelleştirilmesini istiyor.

CTP-DP hükümetine yağ çeken casino ekonomistimiz onlara güçlü bir siyasi iradeye sahip olduğunu söyleyerek gerçek siyasi iradenin TC'de olduğunu tumturaklı kelimelerle örtmeye çalışıyor.

Daha neler mi diyor casino ekonomistimiz?

"Kamu sektörü özel sektörün büyümesini dizginleyen bir konumdadır. Tek Tip Sosyal Güvenlik de özel ve kamu arasındaki istihdam ve ilgi dengesini tek başına düzenleyecek bir enstürman değildir"

Patronların daha da zenginleşmesi, işçileri daha fazla sömürmesinin önünü daha da açın diyor. Bunun sağlanması için de kamu çalışanlarını patronlara yardımcı olması için kamçılaysın diyor casino ekonomistimiz.

Son 4 yıldaki ekonomik gelişmenin daha fazla güneyde çalışmaya başlayan binlerce işçimizin getirdiği paralar ve toprak ile villa spekülasyonu nedeniyle kaynaklandığını görmez oldu ekonomi üstadımız. Buna ek olarak kamu çalışanlarının maaşlarındaki kayıplarda iyileştirme de eklenince elbette ekonomik büyüme yüzde 10'lara varır.

Ancak ülkede en büyük üretim sektörü hangisi? Elbette inşaat sektörü! Mantar gibi villalar üretiliyor adada... Bunlar elbette ki fabrika üretimi değildir. Doğayı tahrip ederek yapılan ve yabancılara peşkeş çekilen villaları inşa eden işçiler asgari ücretle çalışırken kimin gelirleri süratle artıyor? İşçilerin mi müteahhillerle inşaat sektörü patronlarının mı?

Demek ki büyümeden söz

edeceksek Gayri Safi Milli Hasılanın dağılıma bakmak zorundayız. Ekonomi büyürken asgari ücret de en az aynı oranda artıyor mu? Eskiden asgari ücretle satın alınan eşyalar ve tüketim malları alınabiliyor mu işçiler tarafından? Durumun bu olmadığını ekonomi uzmanımız çok daha iyi biliyor. Biliyor da işine gelmiyor bunları açıklaması...

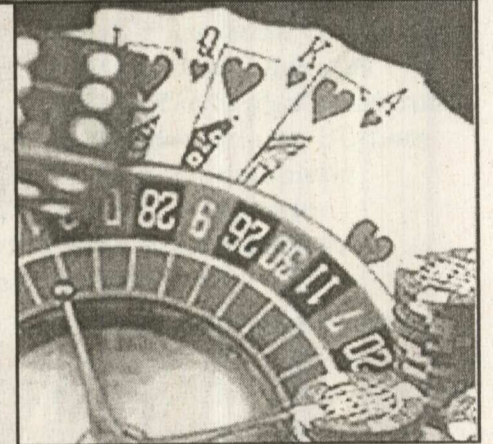
Casino ekonomistimiz hükümete yağ çektikten sonra dönüp sendikalara saldırıyor. Özellikle de Kamu Sendikalarına...

Sendikaların kamu reformuna ayak bağı olduğunu açıklıyor. Peki ama neden? Toplu iş sözleşmelerinde kamu reformu elbette gündeme getirilebilir. Ancak kamuda verimliliğin artırılması mevcut olanaklarla yapılması demek kamu çalışanlarının daha da ezilmesi demektir. Kamu çalışanlarının çalışma ortamı modernleştirilmeden, topyekün yeni olanaklar sağlanmadan ve çalışanların maaşları ve sosyal hakları buna bağlı olarak ciddi olarak iyileştirilmeden kamu reformundan söz etmek ne kadar inandırıcıdır?

Bu reformlar ancak topyekün rejim değişikliği ile mümkündür. Yani yönetim çalışanların elinde, çalışanlar için faaliyet gösterirse verimlilik ve maaşlar da kat kat artar. Çünkü çalışanları sömüren ve

YeniDÜZEN

Emek en yüce değerdir

onların artı değerlerini cebine indiren patronlar, tüccarlar ve müteahhiller artık olmayacaktır bu yeni ortamda...

Yani bugünkü kapitalizm ortamında casino ekonomistimizin öne sürdüğü reformlar ancak kamu çalışanını çalmak onu patronlara hizmette daha fazla çalışmaya zorlamak için ortaya atılan söylemler ve planlardır. Tıpkı özelleştirmeler gibi.... Düşük ücretle az sayıda çalışan ile daha fazla kar demektir.

AB'de bu güne kadar hayata geçirilen özelleştirme ve kamu reformları bize bundan farklı bir şey göstermemektedir. YeniDüzen gazetesi casino ekonomisti Necdet Ergün aracılığı ile yaydığı haberle sol gösterip sağ vurmakta ne kadar ustalaştığını gösteriyor.

Ne diyelim?

Allah kolaylık versin!

Bak Şu Çevre Kongresi'nde Konuşanlara!

Geçtiğimiz hafta 1. Çevre Kongresi düzenlendi. Başbakan Ferdi Sabit Soyer'den tutun da Derviş Kemal Deniz'e kadar herkes çevreci keşildi.

Kuzey Kıbrıs'ta çevre tahribatının en hızlı yaşandığı dönem ise bu kongrede konuşanların hükümeti döneminde yaşandığı halde kaymaktan kıl çeker gibi çevre tahribatı sorumluluğundan da sıyrıldı CTP-DP hükümeti yaptığı konuşmalarla....

Lefke'de doğa kirliliğini gündeme yıllar önce bu gazetenin getirdiğini görmezlikten gelen bu siyasetçiler demeçler haricinde ne yapıyorlar? Bir hiiiiç!

Son 4 yılda inşaat sektörünün yarattığı tahribattan sorumlu kim? Bu hükümet! Kuzey Kıbrıs'ta inşaat sektörü ile ilgili yasaların en detaylı olduğu halde bu yasaları çiğneyerek inşaat sektörünün önünü açan yine bu hükümet!

Ve Bakan Derviş Kemal Deniz "plansız yapılaşmanın ortaya çıkmasında kimsenin suçu yok" diyecek kadar ileri gidiyor. Oysa suçlu belli... Azami kar dürtüsü ile işleyen bir sistem olan kapitalizm ve onu her şekilde kollayan burjuva-empyralist politikacılarımız...

Ve aynaya ilk bakması gereken de Başbakan Ferdi Sabit Soyer olmalıdır. Çünkü bu sözler bize ait değil ona ait! Başbakan Ferdi Sabit Soyer kapitalizmin işleyiş yasalarını çok iyi bilen biri... Bugünkü ortamda bireysel kurtuluş ve bencilik kapitalizm olmadan var olamaz. Bencilik sözüm ona bireysel özgürlük olarak adlandırılan yine kapitalizm. Acak Ferdi Soyer kapitalizmde bireysel özgürlük ile bencilik arasındaki bağı birbirinden ayırarak parlak laflar söylemeyi tercih ediyor.

Maddi şeylerin kapitalizmde bir statü göstergesi olduğunu kim bilmez... Kapitalist toplumda statü sermayenin büyüklüğü ile ölçülürken

aynı zamanda villa, kullanılan araba, cep telefonu, giyilen kıyafetin hatta giyilen iç çamaşırın markası ile de ölçülüyor! Elbette sayın Başbakan bunları biliyor. Yoksa yanılıyor muyuz?

Kapitalizmin her türlü bencilliğinin toplumun her kesimlerine yayılması için de kapitalistler her türlü yola baş vuruyorlar. Özel arabaların gerek üretiminde gerekse de kullanımında çevreye yaptığı tahribatı gizleyen tekeller sadece ve sadece kendi karlarını düşünürler. Bu arabaları pazarlayan tüccarlar da sadece ve sadece kendi karlarını düşünürler.

Toplu taşımacılıkta öncülük yapıp toplumu özel taşıtlara özendirilmeyecek politikalar üretmek yerine herkesi özel taşımacılığa yönelten yine bu rejim ve onun hükümeti...

Kuzey Kıbrıs'ta toplu taşımacılığa neden olumsuz bakıldığı herkes tarafından görülürken bir tek başbakan bunu göremiyor. Toplu taşımacılıkta kullanılan demode olmuş araçlar, düzensiz ve yetersiz seferler nedeniyle değil mi ki insanlarımızın birçoğu istemeyerek de olsa büyük borçlara girerek özel araç alma yoluna itiliyor. Gece eğlenceye giden gençlerimiz gecenin geç saatinde hangi toplu taşımacılıkla seyahat edebilir ki (Taksi'den başka)? Ya da şehirler arası toplu taşımacılığı mesai saatleri dışında görebiliyor musunuz Sayın Soyer?

Yani, insanları özel araçlara yönlendiren sistemin ta kendisi... Modern toplu taşımacılık araçları olmaması, fazla benzin tüketilerek de dolaylı vergilerin artması, düzenli seferler olmaması için her türlü engeli araba tüccarları ile hükümet ya doğrudan ya da dolaylı olarak teşvik etmiyor mu?

O zaman?

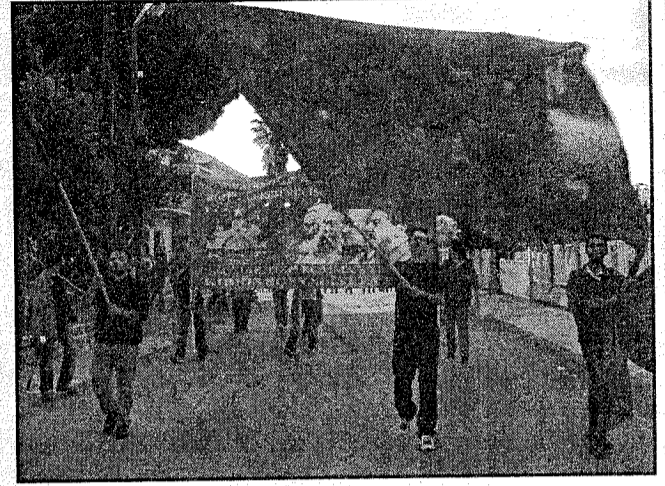
O zaman kim bu çevreyi koruyacak ve gelecek nesillere iyi bir ülke bırakacak? Azami kar dürtüsü ile çevre tahribatı dahil her türlü yola baş vuran patronlar ve onun rejimini koruyan hükümet mi? Yoksa bireysel değil de toplumsal kalkınmayı, dayanışmayı ve gelişmeyi merkezine koyan işçi sınıfı ve onun düzeni komünizim mi?

İşçiden Mektup

Derviş BİLGE

SÖMÜRÜ DÜZENİNE VERİLECEK BİR CEVABIMIZ VAR...

Filistin, Türkiye, Irak ve benzerlerinin çok fazla olduğu dünya ülkeleri, kan ve gözyaşının hiç eksik olmadığı, bir gün dahi geçmediği ülkeler... Öyle kanıksanmış ki bir gün bomba düşme bir gün silah patlamasa

ve bir insan ölme saşırılan yerler. Ne acı değil mi acıyı kanıksamak, ona alışmak ve sebebini bilmeden olanları izlemek? sebebi belli aslında. Bakmak isteyip istemediğinde mesele...

İnsanlığa karşı böylesine saldırganlaşan bir sistem, çoluk çocuk ayırımı yapmadan insanların üzerine kurşun, bomba yağdıran bir sistem, kan gölüne çevrilen ülkeler ve gözü dönmüş cani denilen psikolojik olarak çökmüş hiç bir şeyden umudu olmayan kendi kendini tüketmiş insancıkların yaptıkları vardır ki suçlu bulunup asılan, hapislere atılan.

Bir sistem var ki yukarıda bahsettiğimiz bir kişinin yaptıklarını koca bir sistem her gün, her saniye yapmakta ve var olan insani tüm güzellikleri yok eden bu sistem hala yaşamakta. Asılması yok edilmesi gereken... insanlık düşmanı suç hergün işleyen bir sistem...

Empyralizm, dünya halklarının düşmanı, yakında İran'a girmeyi planlıyormuş. Kimseye sormadan, yeni binlerce insanı katletmek için, o ülkenin tüm olanaklarını kendine almak için, sömürmek, ezmek, yok etmek üzere yola çıkmaya hazırlanıyor. Geçmişte yaptıkları gibi bütün bu olanlara ve olacaklara seyirci kalmakla insanlık sınıfı kaldı demektir bence...

Bu empyralizm denilen sistemin tek korktuğu nedir bilirmisiniz?..

Bilmeyene anlatmak görevimizdir, işçi sınıfının örgütlü gücü ile çıkılan yolda işçi sınıfının toplumsal bir alt üst oluşu yani devrimi sosyalizme çevirmesi ile sosyalizmin inşası ve komünizme yürümesi, işte empyralizmin korktuğu budur. Çünkü çok iyi biliyor ki sosyalizm gerçekleşirse artık kendine at oynatacak yer olmayacaktır. Sosyalizm bu vahşet sisteminin sonu demektir. Bunu bildikleri için de devamlı halklara saldırdığı gibi sosyalistlere de saldırır empyralizm ve onun yerli işbirlikçileri iyilik, güzellik adına ne varsa içini boşaltır. Kendine yaraması için yeniden düzenler, bunun da en güzel örneklerinden biri de 1 Mayıs'tır. "Dağlara çıkın, piknik yapın, bahar geldi kutlayın" der, "açlığı ezilmeyi düşünmeyin. Diğer insanlardan size ne? Gidin yapın kebabınızı" der ve insanları öyle yönlendirir. Şimdi "insanlar ahmak değil, iradesi var" diyenleri duyar gibiyim. Düşünün bir tv'sinden, gazetelerine, radyolarından vs vs tüm burjuva basın, medya, günlük yaşam içindeki herşey böyle bir propagandayı 10 yıllardır yaparlar. Etkiside büyüktür, büyük oranda da başarılılardır. Başaramadıkları sosyalistlerin devrime, sosyalizme olan inançlarını yıkmaktır. Sosyalistler devamlı bıkmadan, usanmadan gerçekleri anlatır yine 1 Mayıs örneği gibi, asla empyralizme yaramasına izin vermemek için çalışır.

İşçi sınıfının mücadele gününü bahar bayramı yapanlara ve insanları kandıranlara verilecek cevap İŞÇİLERİN MEYDANLARA AKMASI VE 1 MAYIS BİZİMDİR demesi, mücadelesidir.

Empyralizmin korkusunu gerçekleştirmek için ne kadar uzun sürse de mücadeleye hoşgeliniz, sefalar getiriniz,

Destek veriniz ki yarınlarda çocuklarımıza özgür, daha iyi bir gelecek bırakabilme gururunu yaşayabilelim ve yeni doğan bir bebeğe "sana daha güzel ve özgür bir ülke bırakamadığımız için bizi bağışla" demeyelim... Bunun için kavga verelim tüm sömürü sistemine karşı...

İŞÇİLER 1 Mayıs'ta alanlara haklarımızı sahip çıkmaya...

SÖMÜRÜ DÜZENİNE VERİLECEK BİR CEVABIMIZ VAR...

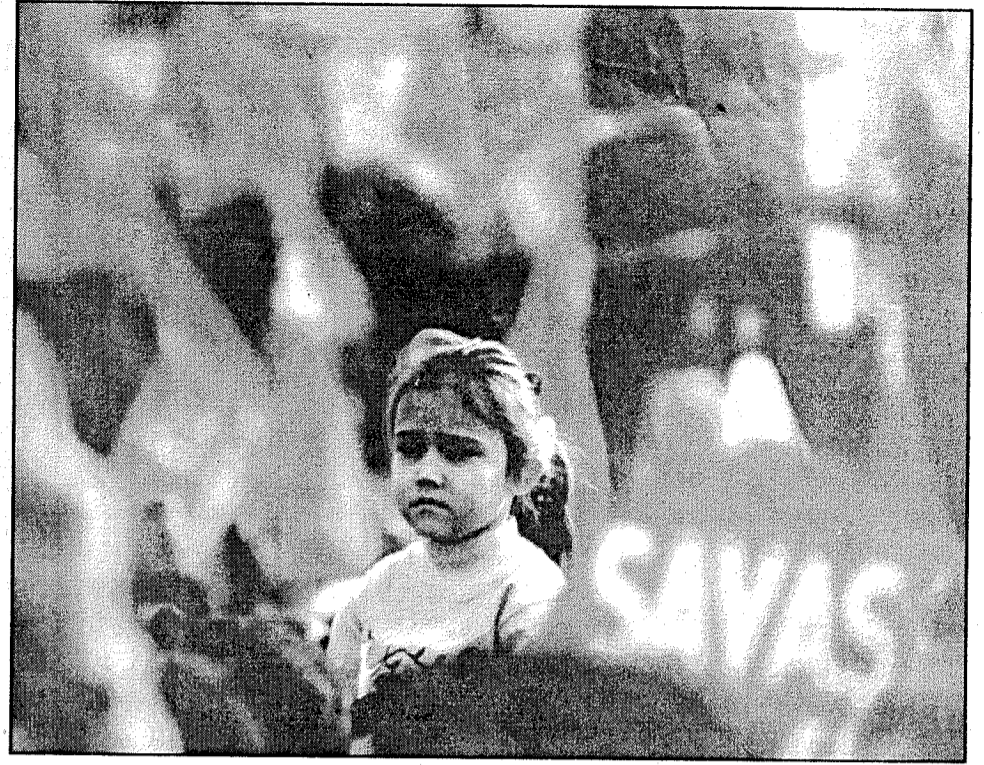
YAŞASIN DEVRİM VE SOSYALİZM...

1 MAYIS...

OKURLARDAN

İşçiler; her 1 Mayıs günü, sanayi kentlerinin varoşlarından kapitalistlerin yaldızlı vitrinlerine mekânlık yapan kent merkezlerine yürüyerek kapitalist sömürüye olan öfkelerini dile getirmektedirler. Kapitalist baskı ve sömürden ebediyen kurtulma düşüncesini paylaşmak, birliklerinden doğan gücü birbirine sıkıca kenetlenen ellerinde hissederek ve son zafer için aralarındaki dayanışma ve mücadele azmini yenileyerek, aynı heyecan ve aynı duygularla, gelecek güzel günlere olan inançlarını 115 yıldır her 1 Mayıs'ta dosta düşmana ilan ediyorlar. İşçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü olarak 1 Mayıs; bir yandan burjuvazi öte yandan burjuvazinin sınıf içindeki uzantıları, reformcular, sendikal bürokrasi ve çeşitli burjuva unsurlar tarafından bir törene dönüştürülmeye çalışılmış, bugün de bu çalışmalar her araçla ve her vesileyle yeniden gündeme getirilmektedir. Örneğin Türkiye'deki sendikal bürokrasi, hemen her 1 Mayıs öncesinde; "Bu yıl da 1 Mayıs'ı kırlarda kutlayıp kavga değil kardeşlik değerlerini öne çıkararak daha iyi olmaz mı?", "Salonda kutlamak daha iyi değil mi; meydanda gürültülü sloganlardan ne anlaşılıyor?" gibi "masum" bir söylemle, nabız yoklar. Çoğu zaman işçilerin homurtuları karşısında bu önerisinden cayıp meydanlara çıksa da; bulduğu ilk fırsatta da salona kapanır. Son 10 yıl içinde bunun pek çok örneği görüldü. Tabii, 1 Mayıs gününü "bahar bayramı" ilan ederek saptırma çabaları, "bahar bayramı" olarak bile kutlanmasının yasaklanması, kanlı provokasyonlarla, tutuklamalarla, ölümlerle ilerledi, 1 Mayıs'ın Türkiye'deki tarihi. Burjuvazi, 1 Mayıs'la ve elbette simgelediği işçi sınıfının "birlik, mücadele ve dayanışma" değerleriyle uğraşmaya, bu değerleri yok etme çabalarına

hiçbir zaman ara vermedi. Bu yüzden de sadece Türkiye gibi ülkelerde değil, bütün kapitalist dünyada sermaye ve hükümetleri, onun güvenlik güçleri; 1 Mayıs'ın yasaklanması ya da çarpık bir içerikle kutlanması için elinden geleni yaptı, yapmaya devam ediyor. Bu yüzden de 1 Mayıslar; işçilerin dikkatinin başka konulara yöneldiği, işçi hareketinin üstündeki burjuva, reformcu etkilerin artmasına paralel olarak kutlamaların birer karnavala dönüşmesi ya da rutin törenlerle oldu bittiye getirilmesi taktiği hep gündemde oldu. Sermaye ve doğrudan burjuva çevrelerin müdahalelerinin yetmediği noktada "sol", sınıf dışı siyasi çevre ve grupların müdahaleleri ile 1 Mayıslar, sınıftan kopuk, "devrimciler" in kutladığı bir güne, "komünistler" in, "sosyalistler" in bayramına dönüştürüldü. Bu tür "sol", sözde sosyalist gruplar; çoğu zaman 1 Mayıs'ın, sınıfın uluslararası bir dayanışma günü olmasından kalkıp, "baskıdan ve sömürden kurtuluş" idealini, nihai amaçlarını öne çıkararak, onu sınıfın günlük mücadelesinin dışına çekerek, günlük mücadele taktikleri tarafından "kirletmeden" kutlamak için rutinleştirmişlerdir. Öyle ki; keskin sosyalist kimi siyasi çevrelerin, 1 Mayıs'ta bastıkları "klasik" bir bildiriye, yıllarca dağıttıkları, bunu da kendileri için, eskimeyecek bir bildiri yazacak kadar uzak görüşlülüklerinin bir başarısı olarak övünç kaynağı yaptıkları bir gerçektir. Çünkü, bu çevrelere göre 1 Mayıs, sınıfın uzak geleceğe dair "kutsal ideallerinin simgesi"dir ve öylece de kalmalı, her yıl da bu simge özelliği ile kutlanmalıdır. Öyle olunca da; bugün o uzak geleceğin, baskısız ve sömürsüz dünya idealinin çok gerisinde talepler için mücadele eden işçi sınıfının 1 Mayıs'ı kutlaması elbette beklenemez. Bu yüzden de son 10 yıl içinde çeşitli "sol" gruplar, işçilerin kendi talepleriyle alanları doldurmasını, "reformcu 1 Mayıs kutlaması" olarak ilan ettiler. Kendileri ise "devrimci 1 Mayıs kutlaması" adı altında alanlarda provokatif nitelikli eylemler yapmaya çalıştılar. İşçilerin girdiği alanlara girmeyi bile reddederek, devrimcilik tasladılar. Bu çizgi, son yarım yüzyılda gelişmiş kapitalist ülkelerin yığınlarla bağları kopmuş ya da hiç bağ kuramamış "anarşist", "otonom" grupları ile kendisini sınıfın yerine geçiren, çoğunluğu sınıf dışı unsurlardan oluşan "sol" çevrelerin çizgisi olarak

biçimlenmiştir. Türkiye'de, 1 Mayıs kutlamalarında, bir zamanlar iş, "İlla da Taksim" diyenlerle, "salonda" kutlamacılar tarafından sınıftan kopuk 1 Mayıs kutlamalarına kadar varmışsa da; Türkiye'de bir yanıyla 1 Mayıs'ın bir "meşruiyet" ve "yasallık" sorununun olması, ama daha çok da sınıfın talepleri ve sınıfın ileri kesimlerinin bu eğilimlere yüz vermeyen bir tutum takımı alanlarda kutlamada ısrarlı olmaları nedeniyle "İşçi Bayramı" nı işçiden ayrı kutlama girişimleri, hem "saloncular" ın hem de "Taksimci"lerin akamete uğramasıyla sonuçlanmıştır. Nitekim son yıllarda iki taraf da "ısrar"ından vazgeçerek, daha doğrusu ısrarlarını "bir başka bahara bırakmak zorunda kalarak", alanlara çıkmak, sınıfın talepleriyle 1 Mayıs ideallerinin birleştiği kutlamalara "katlanmak" zorunda kalmışlardır. Ancak şu da bir gerçek ki; sendikal bürokrasinin baskısı sonucu işçilerin 1 Mayıs kutlamalarına katılımının giderek düşmesi, öte yandan, çeşitli siyasi çevrelerin, genellikle emekçi semtlerinden kalkıp gelen "kendi kitleleri"yle (partinin yakın çevresi) sınırlı bir katılımı esas alan (işçi katılımının sendikacılar tarafından sağlanması gerektiğini benimseyen yanlış düşünce) tutumları, bir başka türden "rutinliği" 1 Mayıs kutlamalarına bulaştırmış bulunmaktadır. Bir yandan burjuvazi, öte yandan da burjuvazinin işçi sınıfı içindeki uzantılarının "rutin" bir içeriğe mahkûm etmek için yaptıkları onca manevra ve gayretkeşliğe karşın 1 Mayıs, her seferinde yeniden içine hapsedilmek istendiği duvarları yıkarak, temsil ettiği idealler ve tarihsel misyonu bakımından hak ettiği pozisyonu kazanmıştır. Çünkü 1 Mayıs, hemen bütün tarihi boyunca, sınıfın en aktüel ama en yakıcı talepleri üstünden yükselmiştir. "Birlik", "mücadele", "dayanışma" bu taleplerin elde edilmesinin dayanağı olarak, her yeni adımda yeniden tarif edilerek, sınıfın daha geniş kesimlerine mal

edilmesi amaçlanmış, işçi sınıfı enternasyonalizmi, baskısız, sınıfsız ve sömürsüz bir dünya isteği bu aktüel taleplerin taçlandırılması olarak simgelenmiş, 1 Mayıs etkinlikleri ve gösterilerinde yerini almıştır. Örneğin daha doğuşundan itibaren 1 Mayıs'ın, 8 saatlik işgünü (önce 10 saatlik işgünü) talebi gibi, bütün gelişmiş kapitalist ülkelerde aktüel ve en temel talepler üstünden yükselmiş olması ve bu taleplerin ülkeden ülkeye değişse de hemen bütün dünyada uzunca bir zaman aktüelitesini korumuş olması, 1 Mayıs'ın hep yeni ve canlı bir bayram olmasında önemli bir etkendir.

Başka bir söyleyişle, 2006 1 Mayıs'ı, işçi sınıfının uluslararası birliğinin simgesi olması özelliğinin görünür bir şekilde ortaya konmasına son derece uygun imkânlar sunmaktadır. Son günlerde bölgede gittikçe artan şiddet, katliam ve faili belli cinayetlerin, henüz meclisten geçen yeni "terörle mücadele yasası" nın ve bu yasanın nefes almayı bile suç sayan maddelerinin, önümüzdeki günlerin daha fazla baskıcı, hak gasplarının gittikçe şiddetleneceği ve Kürt sorununun çözümü konusunda, Kürt ve Türk emekçilerinin barış çabalarının bir sonuç vermeyeceğinin anlaşılması, sorunun çözümü için yeni arayışları güçlendirmiştir. Sorunun çözümünün "Türk ve Kürt emekçilerin birliği"nden geçtiği anlayışının daha çok yaygınlaşmasını gözardı edilemeyecek biçimde imkanı kılmaktadır. Kısacası; 1 Mayıs 2006'ya giderken, öncesindeki gelişmeler, önceki 1 Mayıslar için dikkat çekilen rutinleşme, işçilerin değil "solcuların", "devrimcilerin" 1 Mayıs'ı yapılmaya yönündeki eğilimlerini caydıran, tersine 1 Mayıs'ın anlamına uygun bir kitlelilik ve taleplerin öne çıktığı bir gün olarak kutlanma imkânlarının arttığını göstermektedir.

1 MAYIS...

1 Mayıs, kuşkusuz, sınıfın ileri kesimlerini harekete geçirmesi bakımından çok önemlidir ve ortaya çıkan işçi, emekçi örgütlerinde bir canlamayı da beraberinde getirmektedir. Nitekim, gerek sendikalar, gerekse temsilciler düzeyinde ortaya çıkan platformlar, 1 Mayıs'la birlikte bir canlanma içine girmiştir. Dolayısıyla; süreç iyi değerlendirilmeli, sadece işçilerin hareketlenmesi ve sermayeye tepkisel bir yanıt olarak değil, aynı zamanda işçi emekçi örgütlerinin yaygınlaşması, yığınlar içine nüfuz etmesi, ortaya çıkan örgüt biçimlerinin meşruiyetinin artırılması ve etkinlik alanının genişletilmesinde de son derece geniş imkânlar sunmaktadır. Ama önemli olan bu imkânın gerçeğe dönüşmesi, özellikle de örgütler arasındaki "devamlılık" bağının iyi gözlenerek, bu örgütlerin 1 Mayıs'tan sonra da, talepler için yapılacak mücadelelerde olumlu rol oynaması için bilinçle çalışmak gerekmektedir. Bu tarih öncesinde ve sonrasında bir bütün olmalıdır. Kısacası; 2006 1 Mayıs'ı öncesinde işçiler ve emekçiler, kendi taleplerini haykırabilecek, 1 Mayıs'ın işçiler kendi aralarında olduğu kadar diğer emekçi sınıflarla birliğinin gereğine ve imkânlarına da dikkat

çekecek dayanaklara sahip bulunmaktadır.

Kutlamaların yapılacağı son gün, elbette çok değişik kutlama biçimlerine sahne olacaktır. Sadece işyerinde yemek saatinde bir bildiri okumaktan gün boyu iş durdurup 1 Mayıs alanındaki gösterilere katılmaya kadar değişik biçimler gündeme gelecektir. Ve bunlardan hiçbirisi "kötü" ya da "geri" diye reddedilemez. Tersine doğru olan, her yerde aynı biçimi egemen kılmak değil, her yerde koşullara en uygun ve olabilecek, "en ileri" biçimde eylemler ortaya koymaktır.

Demek ki; 1 Mayıs, temsil ettiği semboller ve uyandırdığı etki ile sınıf partisinin unsurlarına, sınıftan yana sendikacılara, ileri işçi kesimlerine son derece önemli görevler yüklemektedir. Bu görevler sadece 1 Mayıs'ın görkemiyle, kitleselliği ile sermayeye kendi sınıfının gücünü ve kararlılığını göstermesi ile sınırlı değildir. Tersine, 1 Mayıs'ın ortaya çıkardığı duyarlılığın doğru değerlendirilerek 1 Mayıs'tan sonra da bu gelişmelerin sınıfın, emekçilerin mücadelesine dayanak teşkil etmesidir. Ancak o zaman 1 Mayıs'ı adına layık bir biçimde kutladığımızı söyleyebiliriz.

BARBUDO Aydın Adamoğlu

-Bir rüya-

Dağlara çıkacaktık. Kamufle edilmiş 5 nolu mağaramızda şiir sandıklarımızı bulacaktık.

Gündüzleri dinlenecek, geceleri yürüyecektik batıya. Her gün daha fazla inanarak, dünden fazla yol alacaktık.

Küçük bir radyo vericimiz, seyyar bir ilk yardımımız olacaktı. Belki de dumansız ateş yakmasını öğrenecektik. Peksemet bile yapacaktık. Bol sısamlı.

Keçisini arayan bir köylüyle karşılaşacaktık. Bize saygı ile bakacaktı. 'Korkma' diyecekti. 'Bizden sana zarar gelmez'. 'Biliyorum' diyecekti gülümseyerek. Onunla peksemetimizi bölüşecektik ve birlikte keçisini arayacaktık gecenin üçünde.

Bir şafak vakti toprak bitecekti. Denize basacaktı botlarımız. Oturup kütleşen şiirlerimizi bileyecektik bir kayanın üstünde.

Karaib'lerden yolunu şaşırılmış bir kılıç balığı, başını sudan çıkarıp uzun sakallarımıza bakacaktı. 'Ben şimdi kaybolmadım mı yani?' dercesine şaşkın.

Ağacında portakal gibi güneş bizi çağıracaktı doğuya doğru. Doğuya doğru kara bitene kadar. Botlarımız doğu Akdeniz'e basana kadar yürüyecektik. Köylerden, kasabalardan geçecektik uzaklardan köpekleri havlayan.

Bilgiç bir baykuş 'herşeyi görüyorum' dercesine başını sallayacaktı servideki yuvasından ve işçilerin doldurduğu bir meydan bizi de sıgacaktı ana kucağı gibi sıcak.

Fakat o, burnu köpek duyarlığındaki eski TMT'ci son bir defa 'Sen' diye seslenecekti polisin balkonundan. 'Atın içeri köpeği' diye emir verecekti yeni hafiyeciklerine sarayın.

'Bizi ele veren sakallarımız ve şiirlerimizdi' diye düşünecektim. Ne kadar yanılacak mışım meğer. Meydandaki 100 bin işçinin yüzlerinde bir karış sakal, havaya kalkmış ellerinde şiirler olacaktı takır takır.

Şiirsel anayasası olan bir devlet kuracaktı işçiler. Eşitliğe, kardeşliğe dayalı, sömürsüz.

Ve kılıç balığı kendini vatanında sanıp 'Hasta siempre Comandante'yi çağıracaktı boynundaki akustik gitarıyla.

*Vienes quemando la brisa
con soles de primavera
para plantar la bandera
con la luz de tu sonrisa.

*Rüzgârları yakarak geldin
bahar güneşleriyle birlikte
bayrağını dikmek için
gülüşündeki ışık ile.

Çernobil Akibeti

Ukrayna'da patlayan Çernobil nükleer santralinden bu yana 20 yıl geçti. İnsanlık tarihinin en büyük faciası olarak tarihe geçen Çernobil faciası hala daha muammasını koruyor.

Sovyetler Birliği'nde jenerasyonun ve sorumsuzluğun göstergesi olarak da bilinen Çernobil hala daha 30 kilometrelik yasak bölge olarak duruyor. Çernobil yakınında olan Prypiat kasabası Kıbrıs'taki Maraş bölgesini andırıyor. Hayalet bir kasaba...

26 Nisan 1986'da sabah saat 1:24'te patlayan elektrik santrali 1,000 Megawatt elektrik üretti. Santralin reaktörünün patlaması ile 180 ton radyoaktif madde (Hiroşima'ya atılanın 400 misli) etrafa yayıldı. Yayılma alanı sadece Ukranya ve Beyaz Rusya ile sınırlı kalmadı. Avrupa ve Türkiye de bu radyoaktif yayılımından nasibini aldı.

Gece yarısı meydana gelen patlama uzun süre gerek kitlelerden gerekse de uzmanlardan gizli tutuldu. Santral ve bölge yönetiminin bu sorumsuzca tutumu Sovyetler Birliği'nin 1950'lerden o güne kadar yürüttüğü dejenarasyonun ta kendisi idi.

O kadar ki Çernobil ile ilgili birçok raporlar ve veriler "gizli" mühürü ile saklı tutuluyor. Çünkü bu raporların bilirkişiler tarafından mercek altına alınması dünya çapında nükleer satrallere karşı yeni bir muhalefeti de beraberinde getirecek.

Şimdi ise Batılı tekeller Çernobil'deki patlamış santrali çevreleyen ve nükleer sızıntıyı engelleyen yeni bir betonarme için ihaleye hazırlanıyor. Hem de 1 milyar

Euroluk bir ihale!

Ancak Çernobil'in yarattığı yıkım para ile ölçülemez. Aradan 20 yıl geçmesine karşın patlamadan sızan nükleer artıklar insanlarda genetik bozukluklar yaratırken bu genetik bozukluklar yeni nesillere de geçiyor. Uluslararası Atom Enerjisi Ajansı (IAEA) Çernobil'den ölenlerin sayısını 56 (!) olarak açıklarken Dünya Sağlık Örgütü (WHO) ise Çernobil'deki nükleer etkilerden dolayı ölenlerin sayısını 50 bin olarak hesapladı.

Çernobil nükleer santrali 6 reaktörü olan ve dünyanın en büyük nükleer santrali idi. 1979'da inşa edilirken bir dizi baştan savma işlerin yapıldığı ortaya çıkmasına rağmen sorumlulardan kimsesi ne işini kaybetti ne de cezalandırıldı. Daha da berbat olan durum ortaya çıktı. Yapılan hatalar düzeltilmeden santral inşaatı tamamlandı ve devreye kondu.

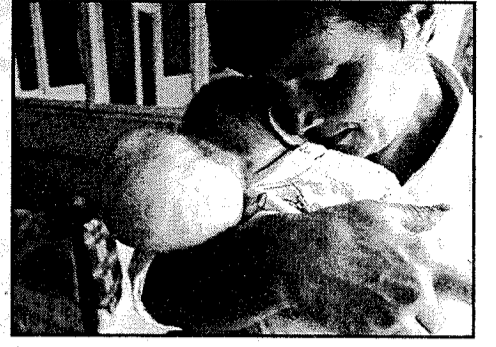
Bilimadamlarının santral ile ilgili hazırladıkları raporlar Brejnev yönetimi tarafından hasır altı edildi. 1983'te devreye giren santral hakkında bilimadamları olası bir nükleer kazanın Sovyetler Birliği tarafından üstesinden gelinemeyeceği dile getiriliyordu. Ancak bilimadamlarını dinleyen yoktu. Santral çatısı hızla ateş alan maddeden yapılmıştı. Beton duvarlar, acil çıkış noktaları, birçok koruyucu cihazlar es geçilmişti. Olası bir kazada itfaiyecilerin kullanacağı miktarda kıyafet ve maske dahi yoktu.

Nitekim patlama olduktan sonra itfaiyeciler normal itfaiye kıyafetleri ile santralde çıkan yangını söndürmeye giriştiler. Bile bile ölüme gönderildiler. Bu da yetmezmiş gibi patlama olmasına karşın 49 bin kişilik Prypiat

halkı santralden 3 kilometre uzakta oldukları halde hiçbir önlem alınmamıştı. Sokaklar o Cumartesi sabahı insanlarla doluydu. Patlamanın boyutunu bilen gerek parti gerekse de devlet yöneticileri sadece ailelerini uzak yerlere göndermek haricinde hiçbir şey yapmamayı tercih ettiler. Sokaklar köpüklü madde ile yıkandığı halde sadece patlama hakkında bilgisi olanlar nükleer artıkların yıkandığını biliyordu. Pazar günü, yani aradan birbuçuk gün geçtikten sonra kasaba halkı otobüslere Kiev'e götürüldüler.

Gorbaçov başkanlığındaki Politbüro Pazartesi toplandıktan sonra Salı günü, yani kazadan üç gün sonra gazeteler Çernobil kazasını halka açıkladı. Tehlikeli nükleer artıklar alan bölge halkına acil müdahale yapılmadı. Tam tersine nükleer artıkların vücutlarında öldürücü etki yapılmasına izin verildi. Ve neden? "Halk arasında panik yaratılmasından kaygılanıyorduk" dedi Gorbaçev geçenlerde... Böylesi bir durumda panik yaratmak yerine insanları göz göre göre ölüme terk etmek arasında seçeneğe yapmış şeffaflık vaazı veren Gorbaçov ve takımı... İnsanları önceden olası bir nükleer kaza hakkında eğitmek varken onları bu konularda cahil bıraktıkları yetmezmiş gibi ölüme terk etmişlerdi aynı zamanda...

Ve sonuçlar: çocuk troid kanseri... Bu çocukların hepsi de patlamadan ya hemen önce ya da hemen sonra doğan çocuklardı. Hepsi de patlamadan sızan radyoaktif madde iyodin 131'in darbelerine maruz kaldılar. Hala daha troid kanseri, beyin tümörü ile boğuşan

çocuklar doğmaktadır. Elleri kolları eksik ya da fazla çocuklar doğmaktadır bölgede... Çernobil ile sınır komşusu olan Beyaz Rusya'da durum çok kötüdür.

Genetikçiler Çernobil faciasından sonra doğan 100 çocukta yaptıkları incelemelerde bu çocukların genetik bozukluklarının Çernobil faciasından önce doğanlara kıyasla 700 kez daha yüksek olduğunu gözlemlediler. Ve sadece birinci jenerasyonda bu genetik bozukluklar görülmüyor. İkinci jenerasyonda da genetik bozukluklar devam ediyor. Tüm bunlara rağmen 2005 yılında BM'ye sunduğu raporda IAEA "genetik bozuklukların radyoaktif maddelerden kaynaklandığına dair hiçbir delil bulunmamıştır" diyerek Sovyetler Birliği'ndeki dejenere olmuş yöneticiler ve kurumlar gibi davrandı.

Ve sorumlular ellerini kollarını sallayarak dolaşıyorlar hatta ödüllendiriliyorlar. Bazıları Rusya ve Ukranya parlamentolarında milletvekilliği yapıyor, bazıları hala daha Ukranya ve Rusya'yı uluslararası platformlarda "uzman" sıfatı ile temsil ediyorlar. Ne de olsa "Doğu ve Batı artık kardeş!"

İt itin kuyruğunu ısırmasın diyen ne de doğru söylemiş. Halka zarar verenlerle halktan tehlikeli olayları saklayanların ödüllendirildiği rejimlerde yaşıyoruz ne de olsa...

TÜRKİYE'DE ARTIK NEFES ALMAK SUÇ

Uzun zamandır Türkiye'de hazırlığı yapılan yeni Terörle Mücadele Kanunu taslağı sonunda gün yüzüne çıktı.

Tasarı yasalarsa, ki yasalacak gibi görünüyor, Türkiye'yi ve dolayısıyla Kıbrıs'ı zor günler bekliyor.

Neler Suç Kapsamında?

TC kolluk güçlerinin, bunların sivil uzantılarının, muhbirler ile devlet yöneticilerinin sınırsız "inisiyatiflerini" de güvenceye alan taslakta, terör suçu olarak nitelendirilen bazı konular şunlar;

İntihara neden olma

Eğitim ve öğretimin engellenmesi (Yani öğretmen grevleri ile öğrenci boykotları terör suçu olarak yargılanacak)

Mala zarar verme

Yağma

Genel güvenliğin kasten tehlikeye sokulması

Suçluyu övme

Suç işlemeye tahrik

Ulaşım araçlarının kaçırılması

Bu Kadarla Kalsa İyî

Bunların dışında daha soyut ve havada olan "suç fiilleri" ile, neredeyse nefes almak bile terör suçu ilan ediliyor. Görelim bakalım bunlar arasında neler var...

Taşarıya göre bundan böyle avukatların dosya içeriğini incelemesi

veya belgelerden örnek alma yetkisi, soruşturmanın amacını tehlikeye düşürebilir gerekçesiyle kısıtlanabilecek. Yani "örgütsel görüşme

yapılıyor" gerekçesiyle avukatların tutuklu ve hükümlülerle görüşmelerinde bir "görevli" görüşmede hazır bulunacak.

Polise Vatandaş Poligonu

Demokratikleşiyoruz nutukları altında, polisin tabir yerindeyse "uçana-kaçana" ateş etmesini sağlayan yeni Terörle Mücadele Kanunu taslağı sayesinde polis, "Teslim Ol" çağrısına uyulmadığı gerekçesiyle derhal ve doğrudan ateş edebilecek.

Silahlı örgüt kuran ve yöneten kişiye 10 ilâ 15 yıl, örgüte üye olanlara 5 ilâ 10 yıla, örgüt propagandası yapanlara 1 ilâ 3 yıla kadar hapis cezası verilmesini öngören taslakta, çok daha ilginç noktalar var. Örgüte ait işaret ve amblem taşımak, gösterilerde kimliği gizlemek amacıyla yüzün tamamı ya da bir kısmının kapatılması, örgüt afişi, pankartı, dövizi taşınması,

propaganda amaçlı slogan atılması, örgütlenme faaliyeti de terör suçu sayılarak yukarıdaki müeyyideler uygulanacak. **Renkler de Terörist**

Sarı-kırmızı-yeşil renklerini bir arada kullananlar da terör suçlusu kapsamında yargılanacak. Bu renkleri taşıyanlar, bu renkte giyenler, 3 yıl hapisle cezalandırılacaklar. TC'nin işi zor, çünkü artık gökkuşağını da 3 yıllığına hapse atması gerekiyor.

Basın da Nasibini Alıyor

Özellikle Şemdinli provokasyonunda kontr-gerilla elemanlarının halk tarafından suç üstü yakalanması, devletin Şemdinli'de "işleri" eline yüzüne bulaştırması, ordudaki "derin" ilişkilerin açığa çıkması, TC burjuvazisini zor durumda bırakmıştı.

Susurluk ile Şemdinli sonrası kamuoyunda bu kirli ilişkilerin yarattığı politik durum, yasa koyucuların da gözünden kaçmadı.

Türkiye'yi yönetenlerin siparişi üzerine hazırlandığı belli olan taslakta terörle mücadelede görev alan "kamu görevlilerinin" kimliğini açıklamak,

yayınlamak, bu yolla kişileri hedef göstermek de terör suçu kapsamına alınmış durumda.

Örgüt bildirimlerini, açıklamalarını basmak ve yayınlamak, devlete muhbirlik yapanların kimliğini açıklamak ve yaymak, ağır para cezası ile 1 ilâ 3 yıla varan hapis cezası ile cezalandırılacak.

Örgüt suçlarını işlemeye alenen teşvik, suç ve suçluları övmek veya örgüt propagandası yönündeki sürekli yayınlar ise 15 günden 1 aya kadar durdurulacak.

Görünen o ki, Türkiye'de artık nefes almak bile suç sayılacak.

Sömürü iktidarını, emperyalizmin egemenliğini tehdit eden her faaliyet, yayın, eylem bundan böyle derhal terör faaliyeti olarak adlandırılacak.

Geçmişte de bu böyleydi, ancak TC burjuvazisi özellikle Güneydoğu'da yaşanan son gelişmeler üzerine daha sert tedbirler almak ihtiyacını duymuştur.

Yuvarlak ve nereye çeksen oraya gidecek türdeki kavramları terör suçu kapsamına sokan, anayasasında hukuk devleti yazan ama "suçu" kanuna uydurmaya çabalayan TC'nin ve yasalarının Kıbrıs'taki izdüşümünün ne olacağını "merakla" bekliyoruz.

Nazlıca

Nazlı Şahin

Emeğin gücü

Doğanın, rengarenk yaşam koktuğu; ağaçların çiçeklerinin meyveye dönüştüğü bahar aylarındayız.

Bu ayların en güzel günlerinden 1 Mayıs işçi bayramını hep birlikte kutlamak için alanlara dökülme zamanıdır.

Egemenlerin, bütün dünyada olduğu gibi ülkemizde de; yaşama, emeğe ve insandan yana her güzelliğe kastetme eğilimleri devam ediyor

İnsanların önüne konulan zorunlu ve dayatma tercihler, zorbalık karşısında bir uzlaşma ve giderek teslimiyet halini amaçlıyor.

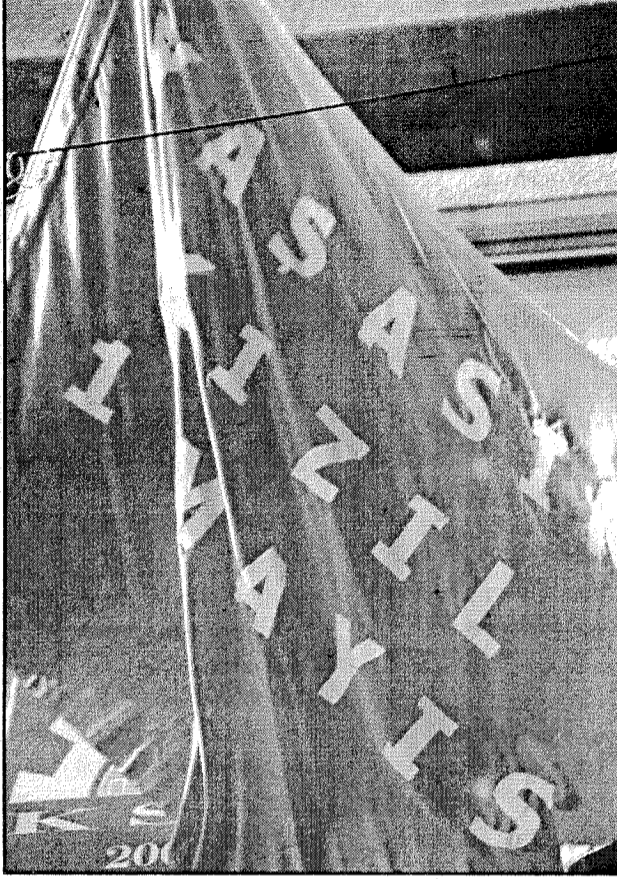
Arkalarında postal izi bırakarak egemen olan güçler; gücü tüketilmiş bir birey, soluksuz bir yaşam ve sindirilmiş bir toplum isterler.

Bugün ülkemizin içinde bulunduğu durum emperyalistler tarafından büyütülen ve çeşitlenen halka saldırı silahları tüm örgütlü zeminlerde yaşatılan tahribatlarla devam ediyor. Sokaklarda "barış isteriz" diye bağırانlar iktidar koltuğuna oturduklarında egemenlerin kılıcını sallamaya başladılar. Halkın barış ve sorunu çözme yolundaki

taleplerini tamamen geriletken bu zihniyet

yıllardır biriken faturayı da bütünüyle halka çıkaracak biçimde dışa vurmaya başladı.

Emekçilerin kazanılmış bazı haklarını tırpanlamak isteyen "solcu ve halkçı" hükümet, sendikaların taleplerini göz ardı ederek çalışanlara yaşamı zehir ediyor. Bir zamanlar "Emek en yüce değerdir"

diyenlerin gerçek değer yargılarının efendilerine hizmet olduğu böylece ortaya çıkmış oluyor.

AB'yi halkın önüne kurtuluş umudu olarak koyanların AB ülkelerine bakmalarını tavsiye ediyorum. Geçtiğimiz günlerde Fransa başta olmak üzere birçok Avrupa ülkesi grevler ve gösterilerle sarsıldı.

Fransa'da Mart ayından beri milyonlarca genç ve emekçinin sokağa dökülmesine neden olan CPE (Yeni İş Sözleşmesi) yasası sonunda geri alındı. Emeğin gücü Fransa da emekçilere başarıyı getirdi.

Sessiz ve sakin bir yaşam sürmek isterim diyerek evlerine kapanan ve susan insanlar yaşamdan kendilerini soyutlamış demektir.

Çünkü yaşam, ancak mücadele etmekle kazanılabilir.

Bu yüzden 1 Mayıs 2006 çok daha fazla önem kazanmaktadır.

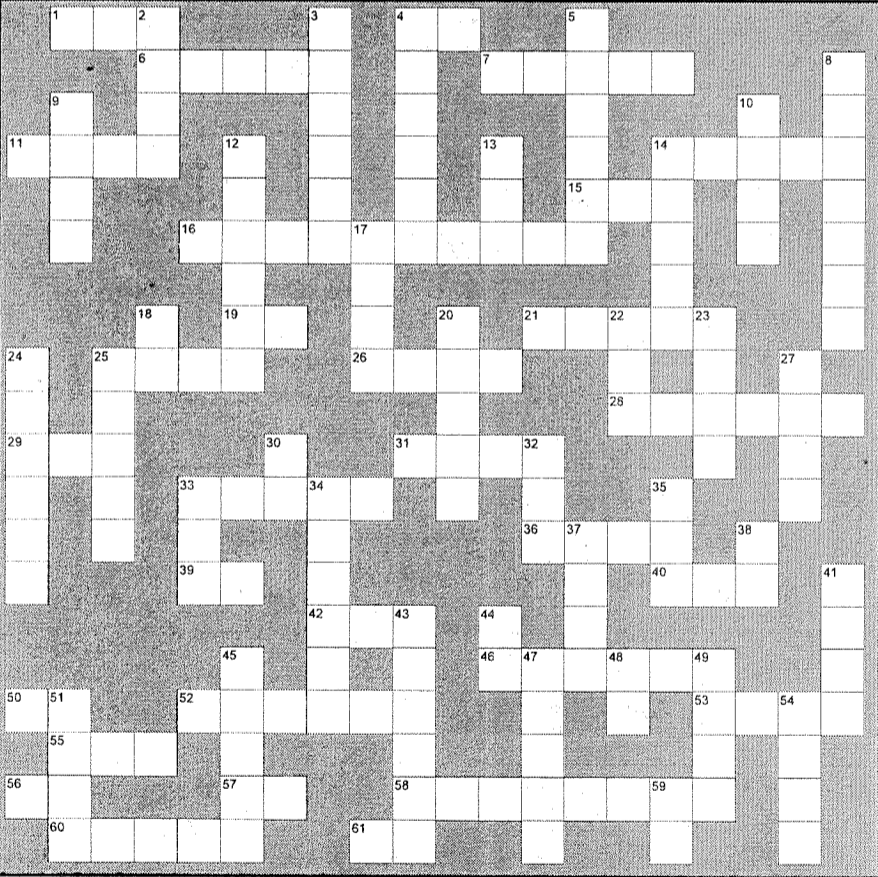
İnsanca yaşamak isteyen herkes bu 1 Mayıs'ta sokağa çıkmalı ve emperyalizme karşı var olduğunu haykırmalıdır.

Gerçek barış ve özgürlük işçi sınıfının ellerinde gelecektir.

Hiçbir güç halkın karşısında duramaz.

Yaşasın 1 Mayıs!

Yaşasın İşçi Sınıfının Birlik Mücadele ve Dayanışma Günü!

KSG Bulmaca

SOLDAN SAĞA

- Bakı, Irm, Elima, Pabyans, Cefr.
- Eski Mısır'da insanoğlunun hayati dayanağı olan üretici güç./ Mezopotamya'da kullanılmış eski bir hacim ölçüsü birimi.
- Ağrı, Sancı.
- Küçük fıçı.
- Dolu.
- Büyük ve derin karavana.
- Cesim, Balaban.
- Gazinolarda müşteriye oyalayan gösteri.
- Adlan sıfat

yapmakta kullanılan yapım eki/ Vietnam krallık hanedanı.

- Yanmış kömür tanesi.
- Örtü, Perde.
- Maksi, Diraz.
- Kışım elli gün süren bölümü.
- Açıkgöz, Kurnaz, Eke, Sak.
- Hızlı yürüyüş.
- Üvey ana.
- Kötü, Alçak, Adi.
- Ahırda hayvan yiyeceği konulan yer, Yemlik./ Derviş selamı
- Bilgileri gösteren simgeler dizisi.

- Göne, Öl, Rutubet, Yaşlık.
- Yamuk, eğri anlamında kullanılan sıfat.
- Eski dilde dinlenme, istirahat
- Askerler.
- Yüz çevirme.
- Ucu yanık odun, Alak.
- Güzellik, Görk
- Görevden çıkarma
- Söylenir olan, Söylenen.
- Boncuk gibi taneler halinde olan.
- Eski Filistin'de bir kent

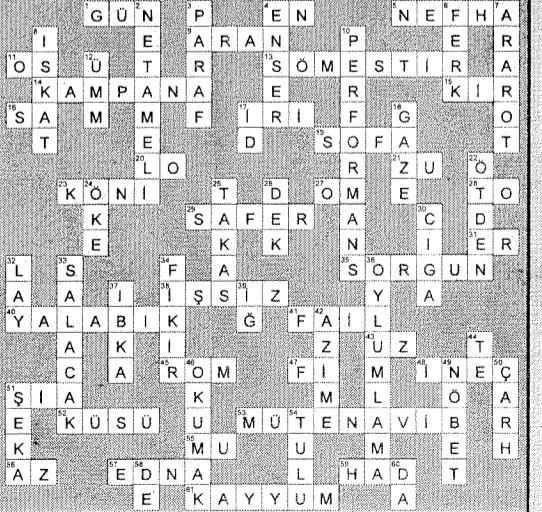
YUKARIDAN AŞAĞIYA

- Lanetlenmiş.
- Alış-veriş.
- İlaç formüllerini gösteren resmi kitap.
- Bir tür bağırsak solucanı.
- Nümayiş.
- İlişik, Yapışık.
- Galip, Faik.
- Tehlike işareti değneği.
- Nesne, Nen.
- Erzak odası.
- Amme, Halkın bütünü.
- Aydınlık, Işık, Ziya
- Ümidi kesme.
- İlik.
- Su kaynağı, Memağ, Cevher.
- Görünen, Görünürdeki.
- Enli ve yassı.
- Öğrenci, Şakirt, Talebe, Mürük.
- Ata, Baba, Cet
- Bulut.
- Tin.
- İkinci dünya savaşı sonrası davranış ve giyimleriyle, toplum kurallarına uymayan asi yapıdaki kişilere verilen ad.
- Kalın demir boru.
- Menzil.
- Ateş./

- Bestelenmiş her tür şiire batıda verilen genel ad
- Sığınma.
- Hastalık seviyesinde olan.
- İşaret, İm, Emare. Sim, Araz, Nişan, Bel, İsr
- Karaşın, Konur, Yağız, Semra.
- Avı çok olan yer.
- Koku

- Açık yürekli, güvenilir, gönül eri kimse.
- Bir bütünün parçası.
- Bir kabilenin bölündüğü parçalardan her biri.
- Koca-Zevce-Zevce-Refika-Kan-Hatun-Emsal-Küfiv, Kül döken

Geçen Haftanın Çözümü

Nepal'de Feodalizme İsyan

Önce Nepal köylüleri isyan ederek monarşiye karşı mücadeleyi başlattılar. Son 10 yılda köylülerin yürüttüğü mücadele ile kırlarda yeni bir yönetim kuruldu. Bir yandan monarşiye karşı köylüleri örgütleyen Maocular diğer yandan şehir ve kasabalarda işçi, emekçi ve aydınları örgütleyen Nepal Komünist Partisi (NKP) monarşinin feodal iktidarından bıkan diğer sınıf ve tabakaların partileri ile yeni bir ittifak oluşturdular. Bu yeni ittifakta yer alan 8 siyasi parti monarşinin da geleceğini belirleyecek yeni bir Anayasal Parlamento talebi ile kitleleri ortak hedefte birleştirdi. Nepal halkı Cumhuriyet talebi ile sokaklara döküldü.

Son 3 haftadan beri devam eden genel grev ve sokak gösterileri kabarak yükselirken monarşi şehir ve kasabalarda sokağa çıkma yasağı uygulamaya kalkıştı. Ancak nafi! Kitleler ölümü göze alarak sokaklara döküldüler. Polis ve askerlerin saldırıları karşısında sokak gösterilerini artırdılar. Geçtiğimiz hafta sokağa çıkma yasağı olmasına karşın sadece başkent Katmandu'da değişik yerlerde 200 bin kişinin sokak gösterilerine katıldığı bildirildi. Sokak gösterilerine katılmayanlar ise evlerinin balkonlarında kovalarla su dökerek Cumhuriyet için desteklediklerini ilan ettiler.

Polis ve Askerler ise sokak gösterilerine katılanları kurşunlayarak onlarca göstericiyi öldürdü. Polis coplarına, göz yaşartıcı bombalara karşın göstericiler akın akın geldiler...

ABD ve Hindistan emperyalizminin Nepal'deki rejime askeri ve siyasi destek vermesine karşın monarşi kökünden sallanıyor. Kral Gyanendra iktidarının sona ereceğini gördüğü için televizyonda bir konuşma yaparak Nepal halkını aldatmaya girişti. "Yönetimi halka devretmeye hazır olduğumu"nu ilan ederken 1990 dönemine geri dönmek istediğini gizlemek istemedi. Oysa monarşi kendi eliyle 1990'da oluşturulmaya

çalışılan anayasal monarşiden vaz geçerek kendi yönetimini empoze etmişti. Parlametoyu fesheden monarşi daha sonra kendi atadığı bakanlarla ülkeyi keyfi yönetmeye girişmişti. İşte tam bu ortamda Maocular köylüleri örgütleyerek monarşiye karşı başarılı bir mücadele yürüttüler. Kırlarda feodal yasalara ve kurumlara son verdiler. Şehirlerde ise sınıflar kendi siyasi partileri çerçevesinde örgütlendiler.

Dolayısı ile Kral Gyanendra'nın bu talebine kitleler sadece güldüler. Burjuva basında yansıyan haberlere göre sokaklara dökülen kitleler "Kral'ın konuşması anlamsız ve işe yaramaz" olarak değerlendiriliyor. Dahası, "liderlerimiz kral ile uzlaşırlarsa onları da cezalandırırız" diyor sokaktaki 100 binler... Hindistan'a yakınlığı ile bilinen Nepal burjuvazisinin sözcüsü Kongre Partisi dahi anayasal monarşiyi terk ederek cumhuriyetçilere katıldı.

Kral feodalizmi yıkmak için oluşturulan Cumhuriyet ittifakını bölmek amacıyla televizyonda konuşma yaptı. Bu öneri sayesinde Kongre Partisi gibi partileri ittifaktan ayırmayı hedefledi. Orduyu kendi kontrolünde tutarak Şubat 2005'te yaptığı gibi keyfi uygulamaları elinde

bulundurmak istiyor.

Nepal'de gelişen devrim kitlelerin eylemlerinde yaratıcılığı da beraberinde getirdi. Polislin göstericileri kurşunladığı meydana yeni isim verildi bile: Demokrasi Kavşağı.. Ve bu meydana protestoya katılan 65 yaşındaki Mahandra Sikka Azad kralın "Saddam gibi uluslararası mahkemelerde yargılanması gerekir" açıklamaları Nepal'de devrimin vardığı nokta konusunda kitlelerin duygularını

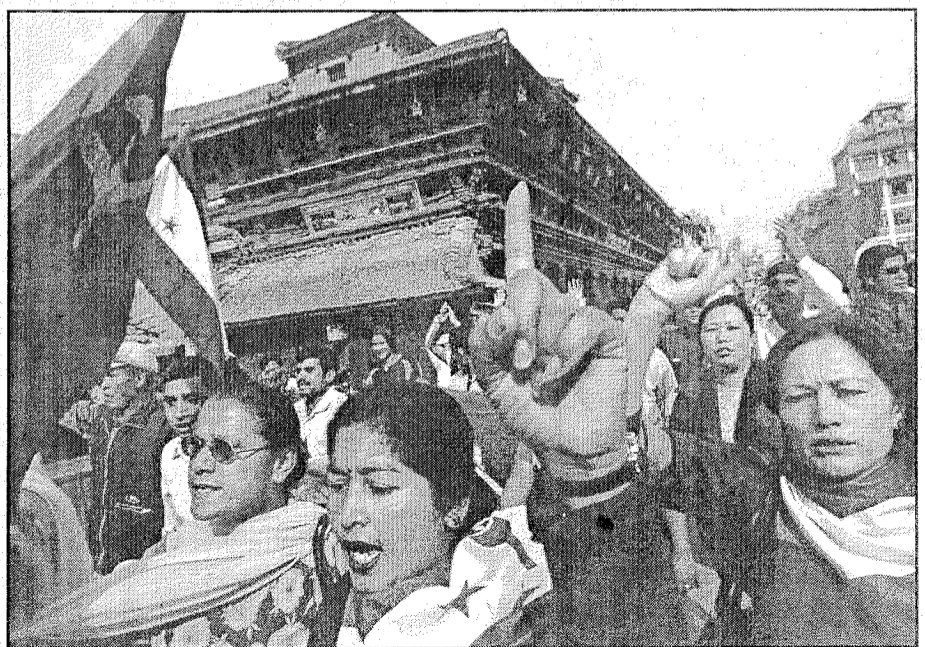
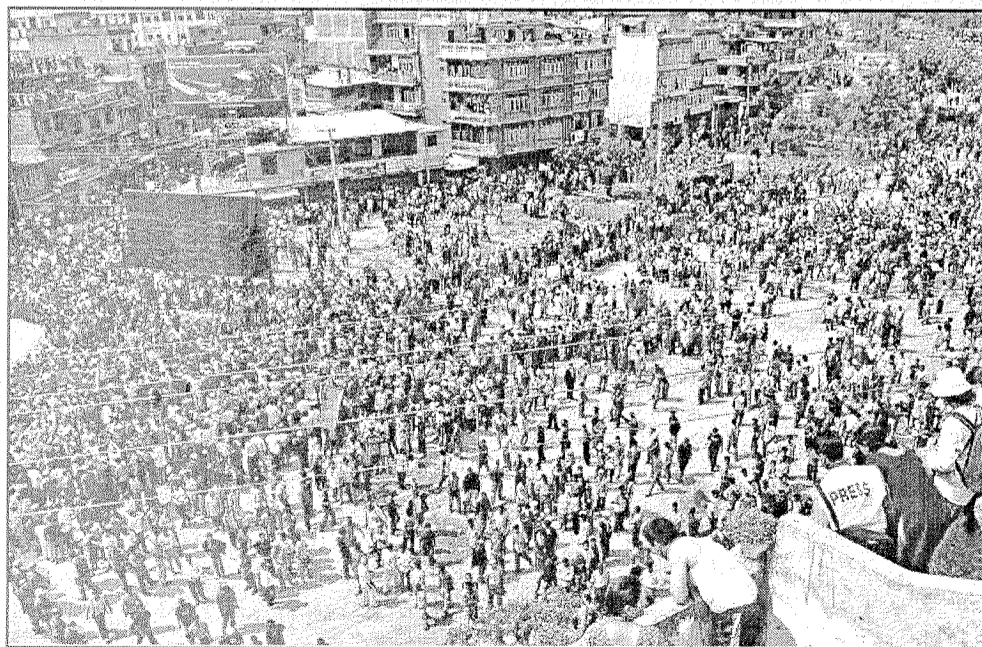
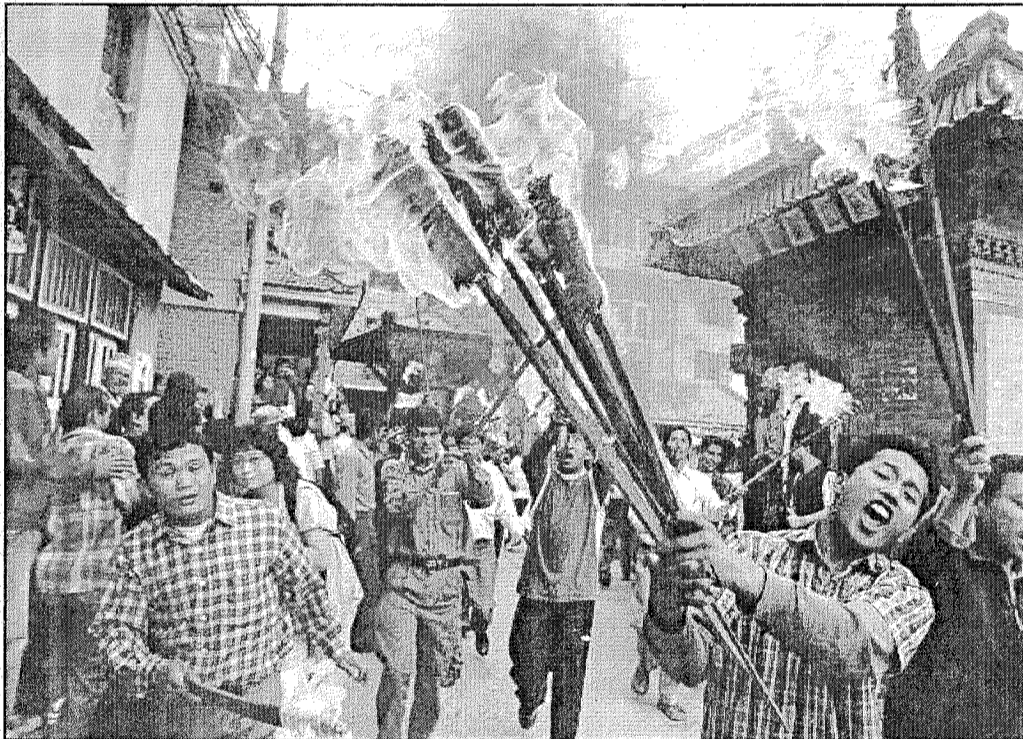
açıkça ifade ediyor.

ABD ve AB emperyalistleri Kral'ın bu açıklamasına dört elle sarıldılar. Kitlelerin devrim hareketinin nelere muktedir olduğunu çok iyi biliyorlar çünkü... Nepal'deki başarılı devrimin dünyanın Nepal gibi birçok ülkelere yayılması emperyalizmin dünyayı yönetmesini zorlaştıracığı açıkça görülüyor.

Kıbrıs konusunda da rapor hazırlayan Uluslararası Kriz Grubu geçtiğimiz hafta Nepal ile ilgili yeni bir rapor hazırladı. Rapor emperyalist güçlere çağrıda bulunarak işler çığrından çıkmadan Nepal'de muhalefet içinde etkinlik kazanılmasını talep etti. Kral'ın artık kaybettiğini gören burjuva-emperyalist uzmanlar, Nepal'de emperyalizme karşı duran iki büyük muhalefet güçlerinin (Maocular ve NKP) güçlü bir iktidar oluşturmalarını engellemeye çalıştıkları herkes tarafından görülüyor.

Feodalizme karşı mücadele bayrağını yükselten Nepal şehir işçi-emekçileri ile köylülerinin şanlı mücadelesi ve zaferi zayıflık teorisi ile emperyalizmle uzlaşanların ne kadar yanıldıklarını açıkça gösteriyor.

Yaşasın Nepal Halk Cumhuriyeti!

Görüş
Ali Zafer

Umutlar Ve Yarınlar Bizim...

Merhaba güzel ülkemizin güzel insanları...

Bu sayıya şu güzel dizeler ile başlamak istiyorum...

"Günlerin bugün getirdiği baskı zulüm ve kandır
Ancak bu böyle gitmez sömürü devam etmez
Yepyeni bir hayat gelir bizde ve her yerde
Bir mayıs bir mayıs işçinin emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda ilerleyen halkların
bayramı..."

Anlamı büyük bir gündür benim içimde 1
Mayıs...

Kavganın, mücadelenin, işçi sınıfının bayrağının
simgesidir 1 Mayıs...

Kalbde yüce, emekte, sevgide, barışta,
özgürlükte, devrimde bir ateştir 1 Mayıs..

Devrimciiler için, işçiler için bayramdır, moraldir,
birleşmekti bu güzel gün...

Kimin ne saz çaldığı ne türkü söylediği
umurumda değil...

Meydana gittiğimde aklıma Lefkoşa'nın
varoşlarında bir pansiyonda çalışan işçi
kardeşlerim gelir...

Mağusa sur içinde bir mekanda çalışan devrimci

işçi yoldaşlarım gelir...

Girne'de, Güzelyurt'ta, Baf'da, Leymosun'da,
Larnaka'da adamızın dört bir yanında her bir
zerreyi bir arının kovanını emek gücü ile yaptığı
gibi, bizim ülkemizi ören, yaratan var eden
insanoğlu gelir...

1 Mayıs'ın anlamı işte bunun için büyük...

Bu sayıda şuan gazetede ki bu yazımı okuyan
bütün işçiler, emekçiler ve bütün halkımız o gün
toplantılmalıdır...

O gün işçinin sesi, o en yüce değerlerin sesi bize şu
mesajı mutlaka barış ateşi ile, özgürlük, demokrasi,
devrim ateşi ile yanan her bireyde eminim
verecektir ve anlatacaktır ki emperyalizm zinciri
kırılmadan, burjuvaların boynu kırılmadan
ülkemiz, işçilerimiz ve halkımız rahata ve feraha
kavuşmayacaktır...

Şu son 24 Nisan maskaralığını da gördük...

"Evet.." i kutlattırdılar insanlara güya adanıza
"demokrasi gelmiş, özgürlük gelmiş, barış gelmiş"
diye...

Hey gidi burjuvazi hey...

"Delikanlı" burjuvazi...

Nerede o eski şeytan, kurnaz, korkusuz
burjuvazi?

Peh peh peh...

Delikanlı burjuvazi gitmiş, maskara burjuvazi
gelmiş...

23 Nisan'ı, 19 Mayıs'ı bilmem hangi tarihi
yetmezmiş gibi bir de 24 Nisan çıktı başımıza...

Hani nerede barış, nerede demokrasi, nerede
temel haklar ve özgürlükler ? Nerede yurt sevgisi,
insan sevgisi, emek aşkı ?

Yok...

Aramayın da...

BULAMAZSINIZ...

Yapamazlar... Yapmazlar... İşlerine gelmedi
gelmiyor ve gelmeyecek de...

Sen yapacaksın bunu be işçi yoldaşım !

Sen yapacaksın bunu ey ülkemizin güzel insanları,
halkı!...

Ve bizimle beraber yürüyecek olan bütün
devrimci, ilerici değerlere kucak açarak yapacağız
bütün bu güzel insanlık değerlerini aynı cephede;
Birleşik Cephede...

İşte 1 Mayıs bunun için simgedir hem işçinin
partisi KSP için hem işçiler için hem de tüm ada
halkımız için...

Herkesi o gün meydanlara bekleriz...

İşte bayram o gündür... İşte barış ateşi, özgürlük
ateşi, devrim ateşi o gün yakılmalıdır...

Slogan değil, söz verip de yapmamak değil,
insanları kandırmak değil! Emek gücünü satanların
ve emekçinin bayram günüdür o gün... Sınıfımızın
ve halkımızın günüdür o gün...

Devrimin habercisidir, sesidir, gelinliği, ateşi,
yeri göğü inletebilecek inanç bayrağının en
yükseğe çıkartacak o güzel gündür işte o gün...

Her ilerici, yurtsever, devrimciyi, işçiyi ve ada
halkımızı o meydanda kolkola hep beraber görmek
bu senemin en güzel günü olacaktır...

YAŞASIN 1 MAYIS...

**YAŞASIN KIBRIS İŞÇİ SINIFI VE EMEKÇİ
HALKI...**

Barış ve sevgi dolu günleri görmek dileğiyle...

Gümrük Çalışanları Sendikası Genel Kurulu Tamamlandı

Gümrük Çalışanları
Sendikası (Güç-Sen) 7.
Olağan genel kurulunu 22
Nisan 2006 Tarihinde
gerçekleştirdi.

12 Yönetim kurulu üyesi
ve Sendika başkanlığı
seçimlerinin ayrı ayrı
yapılacağı kurultaya çok
sayıda Gümrük
çalışanının, BMBP içinde
örgütlü sendikaların
yetkililerinin katılımı ile
gerçekleştirildi.

Genel kurulda dikkati
çeken hususların başında
, bu gibi genel kurullarda

davetleri gelenek haline
gelen siyasi partilerin bu
kurultaya davet
edilmemeleri oldu

Genel kurulda tek
başkan adayı
olduğundan, başkanlık
seçimi yapılmadan tek
aday olan Mustafa
Sabancı, yeni dönemde
Sendika Başkanı olarak
ilan edilerek, Yönetim
Kurulu üyeliklerinin
seçimine geçildi 15
Üyenin Aday olduğu ve 12
adayın seçileceği oylama
büyük bir olgunluk

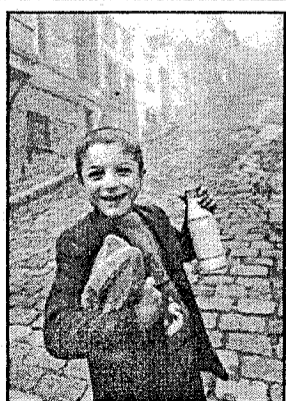
içerisinde geçti.

Yönetim kurulu seçimleri
sonucunda Mehmet
Öğüç, Ali Özkantürk,
Burhan Yatman, Celal B
Kırmızılar, Derviş
Dağman, Erol Emin,
Hasan Caner, Hüseyin
Müezzın, Hüseyin Altınok,
Osman Şendil ve Özdemir
Yandaş yeni dönem Güç-
Sen Yönetiminde görev
yapmaya hak
kazanmışlardır.

Bizler KSG ailesi olarak
yeni Başkan ve Yönetim
kuruluna başarılar dileriz.

Vergisini Ödeyen Vatandaşın Maliye Bakanlığına Cevabı:

**Vergimizi Ödüyorum,
Yine de 780 YTL
Asgari Ücretle
Çalışmaya Mahkum
Ediliyoruz!**

Vergisini Ödeyen Vatandaşın Maliye Bakanlığına Cevabı:

**Vergimizi Ödüyorum,
İşçi Sınıfının Verdiği
Vergilerden Elde
Edilen Kaynaklarla
Sermaye Sınıfı Daha
da Güçlendiriliyor!**

Sendika Liderleri Satın Alınıyor

16 Mart'ta Sri Lanka'da yaklaşık 300.000 çalışanın katılımıyla bir günlük bir grev olmuştu. Bu grev, 1980'den sonra kamu çalışanlarının en büyük greviydi. Hükümet ile işbirliği içerisindeki bazı sendikaların üyelerinin engelleme çalışmalarına rağmen kamu çalışanları yüzde 65'lik ücret artışı talebiyle greve gitmişlerdi. Bağımsız 200'den fazla sendikanın oluşturduğu Kamu Çalışanlar İşçi Sendikaları Ücret Ayarlama Komitesi (PRSSUC)'nin çağrısıyla 1 günlük iş bırakma eylemi yönetenlere şok etkisi yapmıştı. Tüm korkuları kamu çalışanlarının yaptıkları grevin diğer sektörleri de harekete geçirmesi idi.

PRSSUC liderlerinin 1 günlük grev sonrasında üyelerinin 30 Mart'taki yerel seçimlerden geri

duracaklarını açıklaması Sri Lanka Başkanı Rajapakse'nin büyük tepkisiyle karşılandı. Yaptığı açıklamada liderleri sorumsuzlukla suçladı.

Bu grevden 1 hafta sonra Rajapakse gerekli tedbirleri almakta gecikmedi. Yönetimdeki Birleşik Halkların Özgürlük Birliği (UPFA)'ne ve kendi Sri Lanka Özgürlük Partisi (SLFP)'ne bağlı sendikaları 22 Mart'ta toplayarak 21 sendika liderini yeni oluşturduğu makamlara atadı; İşçi Sendikalarını Koordine Etme Sekreterliği'ne. Yapılacak işin açıklaması açıkça "hükümeti koruma" şartını da içermektedir. Bu da sendikaların hükümete karşı girişecekleri eylemlere karşı hükümetin yanında yer alarak bu eylemleri sabote etmelerini gerektirmektedir. Bu sekreterlere

başlangıç olarak normal bir çalışanın 3-4 katı bir ücret bağlanmıştır.

Böylece yönetenler Sri Lanka'daki sendikaları da bölmeyi başardılar. Yönetimle işbirliği içerisine giren sendikalar "çalışanların desteği ile başa getirdiğimiz bu hükümeti devirmek niyetinde değiliz" diyerek 3 Nisan'daki PSSRTUC'nin çağırıldığı protesto eylemine destek vermeyeceklerini açıklayarak işçileri eyleme girişmemeye ve Rajapaksa'nın atadığı Yeni Ücret Komisyonu'nun hazırlayacağı raporu beklemeye çağırdılar.

Bunun üzerinde PSSRTUC'den politik eylem düzenlemeyeceklerini ve hükümetin önerilerini bekleyeceklerini bildirdiler.

Bu yaşananlardan da görüleceği

gibi işçilerin, emekçilerin kurtuluşu örgütlü bir mücadeleyi gerektirmektedir. Bu mücadele sadece ekonomik, işverene ve hükümete karşı, bir mücadele ile de sınırlı tutulamaz.

Marsist-Leninist temelde teorik, politik ve ekonomik mücadeleyi koordineli bir şekilde yönetecek olan merkezi bir örgütün, partinin olmadığı şartlarda çalışanların sendikal mücadelesinin dahi başarıya ulaşması zorlaşmaktadır.

İran'da Yoksulluğa Karşı Protesto

İran Devlet Başkanı Ahmedinejad yoksulluğa son vereceği sözü ile seçimleri kazanmasına karşın Kuzey İran'da yığınlarca işçi yoksullukla boğuşuyor.

Gerici İran rejimi grev ve protesto eylemlerini yasaklamasına karşın Kuzey İran'ın Reşt kentinde açlığa karşı protesto eylemi yapan işçiler ve yoksullar devlet dairelerinin girişlerini bloke ettiler.

İran'ın batısında Elam kentindeki baraj işçileri ile Tahran'daki ilaç sanayi işçileri de Reşt kentindeki proteso eylemlerine destek

amacıyla greve gittiler. İran hükümeti petrol satışlarından milyarlarca dolarlık gelir sağlarken işçiler ise açlıkla boğuşuyor. Bazı petrol sanayi kuruluşları işçilerin ücretlerinden sürekli kesitiler yaparak ödemeleri ileride yapacaklarını açıklasalar da bu sektörde işçilerin birçoğu 13 ay alacaklı durumuna düştüler. Terim yerindeyse bedava çalıştırılıyorlar.

İran hükümeti petrolden yılda 50 milyar dolar gelir sağladığı halde nüfusun yarısı açlık sınırının altında yaşamaya zorlanıyor. Hükümet ise 5 kişilik aile için asgari ücreti 280 dolar tesbit ederek

açlığı kaldırmak yerine devam ettirme niyetinde olduğunu gösterdi.

İran'da insanlar açlıkla boğuşurken petrolden elde edilen karlar ise dünyanın ve de özellikle

de Batı Avrupa'nın birçok bankalarının emrine verilerek milyonlarca işçinin kapitalist-empyralist yatırımları ile sömürülmesini sağlıyor.

Faizleri 'haram' olarak gören bu islamcılar sermayelerini ülke dışındaki bankalara yatırarak faizden karlar ederek ne kadar iki yüzlü olduklarını sergiliyorlar. Baka faizlerinin artı değer sömürsünün bir parçası olduğunu gizlemek amacıyla ülke içinde sözde 'faizsiz bankacılık' sayesinde borçlandırdıkları şirketlerin artı değer sömürsüne dolaylı değil de doğrudan ortak oluyorlar.

Endonezya'da Yeni İş Yasalarına Karşı Protesto

Endonezya Hükümeti liberal ekonomi planlarını devreye koymak amacıyla iş yasalarını değiştirmeye girişti. Yeni yasayı yürürlüğe koymak amacıyla hükümet, işveren ve sendika temsilcilerinden oluşan komite liberal işgücü yasasını hazırlayacak. Bu yasa ile işverenler 5 yıla kadar mukavelesiz geçici işçi çalıştırabilecekler. Hedef aynı: Düşük ücretlerle çalıştırılan işçilerin mukavele ile çalıştırılan işçilerin ücretlerini azaltmada kaldırmaç rolü görecek...

Hükümetin bu girişimine karşı ayaklanan on binlerce işçi geçtiğimiz hafta Cakarta ve Surabaya'da protesto eylemleri düzenlediler. Cakarta'da Devlet Sarayı önünde eylem yapan

işçilerin korteji polisler tarafından engellendi. Eylem yapan işçiler hükümetin ve işverenlerin oluşturduğu komitede yer alan sendika temsilcilerinin kendilerini temsil etmediklerini ilan ettiler.

Endonezya işçilerinin bu protestosu 7 Nisan'da başlayan eylemlerin bir devamı olarak görülüyor.

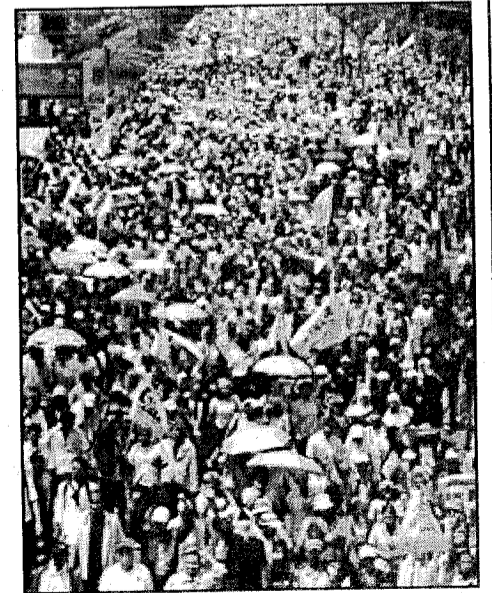
Hükümet sendika temsilcilerini komiteye alarak işçi eylemlerini pasifize etmeyi amaçladıysa da işçilerin eylemleri hükümet ve işverenlerin bu amaçlarına ulaşmadığını gösteriyor.

Cakarta'da işçilerin yeni yasalara karşı eylemleri sürerken Kuzey Sumatra'da mobilya işçileri de işverenlerin düşük ücret ve keyfi uygulamalarına karşı greve gittikleri bildirildi. 17 bin mobilya

işçisinin katıldığı grevlerde işçiler asgari ücretin altında aldıkları düşük ücretlerle yaşamlarını sürdüremediklerini ve grevlerinde kararlı olduklarını açıkladılar. İşçilerin grevine çeteler ve başıbozuklar ile saldıran işveren grevi dağıtmak için şiddete başvurmaktan geri durmuyor.

Greve katılan bir mobilya işçisi işyerinde 5 yıldan fazla çalıştığı halde ayda 66 ABD doları aldığını ve bunun da asgari ücret olan 75 ABD dolarının çok altında olduğunu söyleyerek işverenin azami kar amacıyla nelere başvurduğunu rakamlarla sergiledi. İşverenin işçilere asgari ücretin altında ücret öderken sosyal sigorta ve sağlık sigortalarını da yatırmadığı ortaya çıktı.

İşçilerin Hükümete suç duyurusunda bulunmasına karşın hükümetin işverenin yanında yer aldığı, askeri ve polis güçleri ile işçileri tehdit ettiği bildirildi.

Kavgamız

Yusuf Alkım

E-mail: ykavgamiz@yahoo.com

Gündem Yoğun

Yazılabilecek konu çok fazla!

Bu durumda herhalde yapılabilecek en iyi şey en önemli konulara kısaca değinmek.

Öncelikli konu 24 Nisan tarihinde gerçekleştirilen "şölen".

CTP seçimlerin de yaklaşmasından dolayı bu yıl 24 Nisan'ı şölene çevirme çabasına girişti.

Kimilerine göre bu çabalar hedefine ulaştı,

Fakat şu gayet açık ki; CTP Türkiye'de ve ülkemizde sevilen bir sanatçı olan Candan Erçetin'i getirmesine rağmen, İnönü Meydanı eskisi gibi dolmadı!

Daha önce özellikle UBP'nin kullandığı bu, sevilen bir sanatçıyı getirerek kalabalık yaratma yöntemi bu kez de pek bir işe yaramadı!

CTP yöneticilerinin kendi ağızlarından kabul ettikleri gibi bu "şölen" tam bir fiyasko oldu!

CTP'nin bu etkinliği istenen kalabalığı toplayamamanın yanında daha da önemli olarak yaratmaya çalıştığı havanın niteliğidir!

YeniDÜZEN yazarı Hasan Erçakıca, "şölen"den hemen önce yazdığını söylediği ve bir gün sonra yayınlanan köşe yazısında bakın ne diyor:

"Bunlardan(şöleni eleştirenler) bir kısmı, "evet" denildiği halde çözüme ulaşılmadığını belirtiyorlar ve ortada kullanılacak bir şey olmadığını belirtiyorlar.

Doğrudur... Kıbrıslı Türkler "evet" dedikleri halde çözüme ulaşamamıştır, ama bunun

sorumlusu ne bizim "evetimiz"dir; ne de "evet" denilmesini isteyenler. Bunun sorumlusu, egemenliklerini bütün Kıbrıs'a yaymak isteyen Kıbrıslı Rum yöneticilerdir. 24 Nisan'daki "evete" sahip çıkmak, aslında Kıbrıslı Rum yöneticilerin isteklerine karşı çıkmak anlamına da gitmektedir ve onların çözüm karşıtı tutumlarını geriletmenin başlıca yollarından biri de budur."

İşte tam da bu!

CTP bu "şölen"i tertiplemiştir çünkü Hasan Erçakıca'nın da dediği gibi "Kıbrıs sorununun çözülmemesinin sorumlusu, egemenliklerini bütün Kıbrıs'a yaymak isteyen Kıbrıslı Rum yöneticilerdir!" düşüncesinin topluma benimsetilmesi gerekmektedir!

Bu doğru mudur?

Yani Kıbrıs sorununun çözülmemesinin nedeni Kıbrıs Rum yöneticileri midir?!

Yani tüm dünya Kıbrıs sorununu çözmeye karar verdi!

Amerika'sı, İngiltere'si, TC'si, Yunanistan'ı ve daha başka bir çok AB emperyalisti bu sorunu çözmeye karar verdi,

Fakat şu cesur, tüm dünyaya meydan okuyup Annan Planı'na "Hayır" diyen Kıbrıs Rum yöneticilerinden dolayı bu sorun çözülemedi!

Güldürtmeyin ahaliyi!

Keşke durum gerçekten böyle olsa!

O zaman Kıbrıs'ın güneyinde emperyalizme karşı duran bir yönetim var diye umutlanabilirdik!

Fakat durum CTP'nin kalemşörlerinin göstermeye çalıştığı gibi değildir!

24 Nisan referandumu emperyalizmin Kıbrıs sorunu gibi milli sorunları çözemeyeceğinin,

Hatta şuan için kendi çıkarlarına uygun bir anlaşma yapmayı bile becermelerinin mümkün olmadığını ve kendi oluşturdukları planların bir işe yaramadığının yaşanarak ispatlanması anlamına gelmektedir!

Eğer 24 Nisan kutlanacaksa bu bağlamda kutlanmalıdır!

Yani emperyalizmin sözde "çözüm planları"nın iflasının ispatlandığı gün!

Ama CTP yöneticileri bundan çok uzaktadır, çünkü onlar emperyalizmle uyumlu bir şekilde yaşamayı benimsediler!

Ve daha da kötüsü böylesi "şölenler" ile bu onursuzluğu topluma da benimsetmeye çalışmaktadırlar!

Evet konular çok demistik ve kısa kısa değinecektik hepsine fakat CTP'nin "şölen"i alıp bizi götürdü!

Diğer konulara da birer cümle ile değinelim:

Kıbrıs işçi sınıfının, emekçilerinin, demokratlarının gerçek şöleni 1 Mayıs'tır ve 1 Mayıs'ları ülkemizi emperyalist barbarlıktan kurtarmak için verilen mücadelenin yükseltilmesi için en iyi şekilde ele almak durumundayız.

Yaşasın tüm dünya işçilerinin günü 1 Mayıs!

Şuan elinizde tuttuğunuz Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek gazetesinin 200. sayısı!

On yılı aşkın bir süredir devrimci çizgisinden sapmadan, tam tersi bu çizgisini daha da güçlendiren gazetemiz KSG'yi geliştirmek, yaymak ve Anti-Emperyalist mücadeleye katkı koymak için hepimize büyük görevler düşüyor!

Yaşasın Kıbrıs işçi ve emekçilerinin sesi KSG!

Ülkemizde bu gazeteden başka Marksist bir gazete yok!

KSG'ye sahip çıkalım ve gelişip, yayılması için var gücümüzle çalışalım!

Sevgiyle ve mücadeleyle kalın...

Gelen Gideni Aratmalı mı? Getirenler Getirdiklerini sorgulamalı mı?

Bir başka dilde var mıdır bilmiyorum ama, Türk dilinde deyimlerin ve ata sözlerinin yeri yatsınamaz, o kadar ki bir olayı anlatırken veya bir yaşanana yorumlarken çoğu zaman sayfalar dolusu laflar yerine kısa bir deyim kullanırız ve saatlerce anlatmamız gerekenleri çok kısa bir zamanda anlatmış oluruz.

"Gelen gideni aratır" deyimini (sözü) de işte bu sözlerden birisidir ve bu sözün en fazla kullanıldığı yer siyasi literatürdür. Esasında bu söz tek başına çok şey ifade etmesine rağmen siyasi literatürde tek başına bence pek bir şey ifade etmemektedir. Siyasette birileri tek başlarına bir yerlere gelemeyeceğine göre, onları oralara ancak bizlerin getirdiğini hep unutuyoruz veya unutmak işimize geliyor. İster bulduğumuz örgütlerde, isterse de ülke geneli seçimlerde seçip de bir yerlere taşıdığımız kişileri sorgulayacağımıza, onları

denetleyeceğimize, seçtiklerimizin doğru seçim olmadığını fark ettiğimizde "gelen gideni aratır" sözüne sığınıp kendi kendimizi aklamaya çalışıyoruz.

24 Nisan referandumunu kutlama etkinlikleri çerçevesinde sivil toplum örgütleri ve bireyler arasındaki tartışmalarda hep bu "gelen gideni aratır" sözü kullanılmaktadır. Halbuki bu kestirmeci tavır yerine 24 Nisan referandumuna kadar gelen süreçte halk kitleleri ne istemişlerdi? Hangi taleplerle sokağa dökülmüşlerdi ve bu taleplerin ne kadarını başarmışlardır, tüm bunları sorgulayacağımıza yapılan yanlışları seçtiklerimize ihale ederek kendimizi aklamayı tercih ediyoruz. Seçtiklerimiz bence de doğru bir tercih değildir fakat şunu iyi bileceğiz, sermaye sınıfına hizmet eden bu sistem değişmeden, kimi istersek seçelim, günün sonunda seçtiklerimiz hizmet edeceği sınıf, sermaye

sınıfidır ve bu sınıfın çıkarları için politika üreteceklerdir. Seçilmişler tarafından yönetilmek yerine kendi kendimizi yönetebilecek sistemi tercih edersek işte o zaman gelen gideni aratmayacak ve ast olan halk olacak.

Bunu başarmak çok uzun süreçler gerektiren, engelli engebeli yollarda yürünülmesi gereken bir yoldur, fakat şimdilerde de yapılacak işler vardır ki bu işler bizlere ilerisi için zemin hazırlayacaktır

Şunu hiç sorguladık mı? 24 Nisan referandumunda bir şey başarmış gibi bayram yapanlar iki toplumlu görüşmelerden niye kaçmaktadırlar? Biz çözüm ve ortak vatan hedefliyorsak kendi

çözümümüzü kendimiz niye bulamıyoruz da hep BM-AB gibi güçlerden bize çözüm bulmasını bekliyoruz? Güney'de AKEL, Kuzey'de CTP kendilerini iktidar

görüyorlarsa ve tüm söylemlerinde ortak vatandan bahsediyorlarsa niye bu iki parti bir araya gelip de barış adına ortak vatan adına bir çözüm üretmiyorlar?

Kısacası gelen gideni aratıyor mu, yoksa getirdiklerimizi biz mi hiç sorgulamıyoruz belli değil.

Özelleştirmeye Karşı Sessiz Kalınamaz

Belli iş dalında çalışanlar işverene karşı haklarını koruyabilmenin yolu olarak birlikte mücadelenin kişisel mücadeleden daha elverişli olacağını uzun mücadele dönemleri sonu keşfetmişlerdir. Bu birliklere de sendika adı verilmiştir. İş koluna bağlı olarak isim alan sendikalar, mesela turizm sektöründe çalışanlar sendikasının ismi Turizm Emekçileri Sendikası, üyelerinden aylık olarak belli bir miktar ücret almaktadırlar. Bu ücretlerle üyeler için verilecek mücadelelerde gerekli olan harcamaları karşılamak gayesi vardır. Son tahlilde işverenden haklarını almak grevi gerektirirse grev döneminde çalışamayacağı için acil ihtiyaçlı olanların ihtiyaçları da bazı sendikalarda bu paradan karşılanabilir. Mücadele için herşey düşünülmüş; çalışanların haklarını temsil edecek organlar devreye konular; kurullarda sendika üyeleri tarafından seçilirler. Organlara seçilecek kişilerin diğerlerinin hakları için sonuna kadar mücadele etmeyi birinci görev sayacak kişiler olmasına dikkat edilmesi işverene karşı verilecek mücadelelerden çalışanların günü birlik kazançlarını sağlamakta önemli bir noktadır. Sendikadan bahsettiğimiz ölçüde bunun bir reform yani kalıcı bir iyileştirmeyi içermediği de akıllarda tutulmalıdır.

Son dönemlerde kuzey Kıbrıs'ta da işçilerin elde ettikleri hakları işverenlerin çıkarına geri alma girişimleri devreye konma çalışmaları başlatılmıştır. Bunlardan en belirgin olan bir yöntem devlet tarafından çalıştırılan işletmelerin şahıslara devredilmesi olan özelleştirme. İşveren olarak devrede olan devletin yerine kişilerin devreye konmasını gerektiren özelleştirmede yeni işveren çalışanlar için yeni iş kontratları sunma hakkını kendinde görmektedir. Böylece de kabul etmeyen çalışanlar işten çıkarılmaktadır. İsterse satın aldığı yeri kapatma ayaklarıyla tüm işçilerin işine son verip belli bir müddet sonra en çok kârı sağlamanın yolu olarak daha ucuz ücretli işçilerle ve de çalışma koşullarını çalışanlar için daha da kötüleştirerek tekrar başlayabilir. O yüzden

her ülkedeki işçiler özelleştirmeye karşı çıkarlar, sendikal olarak mücadele yürütürler o güne kadar kazanılmış haklarından da olmak istemezlerse de yürütmek zorundadırlar. Tüm bu mücadele, özelleştirmeye karşı mücadele işçilerin kazanılmış haklarının da kırılmasına karşı, hükümete karşı yürütülen bu mücadele işçilerin çıkarları doğrultusunda bakmayı gerektiren mücadeledir. Hükümet özelleştirmeyi yürürlüğe geçirmek için mücadele ederken sendikalar da tam tersi olarak özelleştirmeye karşı mücadele yürütürler. Bu durumda hem sendika başkanı hem de hükümetteki partinin üyesi olan bir kişinin her iki tarafın menfaatini koruyabilmesinin imkansızlığı da açık değil mi? Ya özelleştirilme taraftarısınız ya da değilsiniz. Var mı bunun ortası?

Bu günlerde Mare Monte Oteli de böyle bir aşamaya getirilmiş devlet tarafından kişi veya kişilere devredilmeye, özelleştirilmeye doğru gidilmektedir.

İşte üstte bahsettiğimiz bir sendika olarak Turizm Emekçileri Sendikası üyelerinin de kendilerinin haklarını işverene karşı koruması için seçtikleri Bayram Karaman bu özelleştirme konusunda açıklamalarda bulundu. "Yaşadığımız bir avuç ülkede var olan bir avuç işyerini özelleştiriyoruz ve gelenler burada çalışanları sokağa atarak, yerlerine diledikleri işçileri getiriyorlar" diyerek özelleştirmenin hiç de çalışanların

yararına olmadığı gerçeğine dikkat çekti. Çalışanların yararına olmayacağı açık olan özelleştirmeye karşı ise kamu adına görev yapanların, kamu yararını düşünerek, toplumsal kârı ön plana çıkarması gerektiğini vurgulayarak işveren ile işçilerin çıkarlarını uzlaştırma yolunu seçmiş oldu. Toplumun tüm kesimlerinin çıkarlarından bahsetmek işçilerin yanında işverenlerin de çıkarlarını korumak demektir ki her ikisinin de çıkarlarının zıtlığı, uyuşmazlığı kesinkes işverenin çıkarını korumak manası taşımaktadır. Yukarıda sorduğumuz sorunun cevabını da böylece almış olduk. Hükümetteki CTP'den milletvekili olan Başkan Bayram aynı zamanda Turizm Emekçileri Sendikası başkanlığını yürütmeye çalışırsa, bir tarafın çıkarlarına göre hareket etmek zorundadır. Görülen odur ki Başkan Bayram hükümetin çıkarlarını korumayı emekçilerin çıkarlarından üstün tutmaktadır ve uzlaştırmaya çalışmaktadır.

Turizm Emekçileri Sendikası Başkanı Bayram'dan tüm beklentimiz özelleştirmeye karşı Turizm Emekçileri Sendikası üyelerini harekete geçirip özelleştirilmenin kabul edilemez olduğunu, buna karşı topluca mücadele edilmesi ve diğer sendikaların da yardıma çağırılması gerektiğini idrak ederek çalışanların kazanılmış haklarının geri alınmasının yolunu açacak özelleştirmeye karşı mücadeleyi yükseltmek için tüm çalışanları harekete geçirmesidir.

Kıbrıs'ta

Haftalık Siyasi Gazete

SOSYALİST GERÇEK

Web: <http://www.KibristaSosyalistGercek.net>

Sahibi: Kıvılcım LTD.

Posta Adresi: Şht. Sıtkı Hasan Sok.

No:5 Kızıldaş Lefkoşa Kıbrıs

Tel: 0392 22 70 680

Fax: 0392 22 70 681

Basıldığı Yer: Toplumcu LTD.

Adres: Cengizhan Sok. No:7

K.Çiftlik Lefkoşa Kıbrıs

Tel: 0392 22 74 872

E-mail: info@KibristaSosyalistGercek.net

ΑΣ ΑΠΟΔΕΙΞΟΥΜΕ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΗΝ 1η ΤΟΥ ΜΑΙΟΥ!

**ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΕΣ & ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ
Η ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΜΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ
Ο ΑΓΩΝΑΣ ΞΑΝΑ Σ'ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ
ΚΑΤΟΡΘΩΣΗ ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΝ ΝΑ
ΜΕΝΟΥΝ ΣΕ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΕΣ**

**ΠΟΥ ΜΕΝΟΥΝ ΑΝΑΠΑΦΤΙΚΑ ΣΕ ΜΙΑ ΖΩΗ
ΚΩΡΙΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ**

**Ο ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΕΣ
ΑΠΟΧΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΑΣ ΤΟ ΑΠΟΔΕΙΞΟΥΜΕ
ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ!**

**Η 1η ΜΑΙΟΥ ΕΙΝΑΙ ΜΕΡΑ ΓΙΑ
ΕΠΕΤΕΙΑΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΗΣ ΓΙΑ
ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΧΑΣΗ ΜΕΧΡΙ
ΣΗΜΕΡΑ ΤΗΝ ΖΩΗ ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ
ΝΙΚΗΣΑΝ**

**ΓΙΑ ΝΑ ΓΙΟΡΤΑΣΟΥΜΕ ΤΙΣ ΝΙΚΕΣ
ΠΟΥ ΚΕΡΔΙΣΕ Ο ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΣ
ΛΑΟΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ.**

**ΑΣ ΣΥΝΔΕΘΟΥΜΕ ΜΕ ΤΟΥΣ
ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ!**

ΑΣ ΤΟ ΑΠΟΔΕΙΞΟΥΜΕ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ!

**ΓΙΑ ΤΗΝ 1η ΤΟΥ ΜΑΙΟΥ Η ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ ΤΑ ΛΕΟΦΩΡΙΑ ΦΕΥΓΟΥΝ
ΣΤΙΣ 9:00 ΑΠΟ ΤΗΝ ΛΗΔΡΑΣ.**

**ΓΙΑ ΤΗΝ 1η ΜΑΙΟΥ Η ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΣΤΗΝ ΝΟΤΙΑ ΚΥΠΡΟ S.P.C ΣΤΗΣ 18:30 ΠΙΣΩ
ΑΠΟ ΡΕΥΑΚ**

**ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΔΟΥΛΕΥΤΕΣ ΑΣ ΣΥΝΔΕΘΟΥΜΕ ΣΤΟ S.P.C
ΓΙΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΑΠΟΤΑΘΗΤΕ ΣΤΟ 0030 3922270680 ΚΑΙ 00905338636660**

1 ΜΑΥΙΣ'ΤΑ ΑΛΑΝΛΑΡΑ!

İŞÇİLER-EMEKÇİLER

1 MAYIS SİZİN MÜCADELE GÜNÜNÜZDÜR!

EMEĞİNİZİ SÖMÜRENLER VE SİZİN

SIRTINIZDAN SEMİREREK YAŞAM

SÜRDÜRENLERE KARŞI MÜCADELENİZİ

YÜKSELTMEK İÇİN,

İNSANCA, SÖMÜRÜSÜZ, REFAH

İÇİNDE BİR YAŞAM İÇİN,

SOSYALİZM MÜCADELESİNİ

YÜKSELTİP İŞÇİLERİN İKTİDARINI

ELDE ETMEK İÇİN,

HAYDİ ALANLARA!

1 MAYIS, BUGÜN İÇİN "BAYRAM"

DEĞİLDİR!

1 MAYIS, İŞÇİ SINIFI

MÜCADELESİNİN BUGÜNE KADAR

YİTİRDİĞİ CANLARIN ANILDIĞI,

ŞİMDİYE KADAR KAZANILAN

ZAFERLERİN KUTLANDIĞI BİR

GÜNDÜR!

1 MAYIS'I "BAYRAM" OLARAK

KUTLAMAK İÇİN,

HAYDİ MÜCADELEYE KATILALIM!

MÜCADELEYİ YÜKSELTMEK İÇİN,

HAYDİ ALANLARA!

KIBRIS'IN GÜNEYİNDEKİ 1 MAYIS EYLEMİNE KATILIM İÇİN

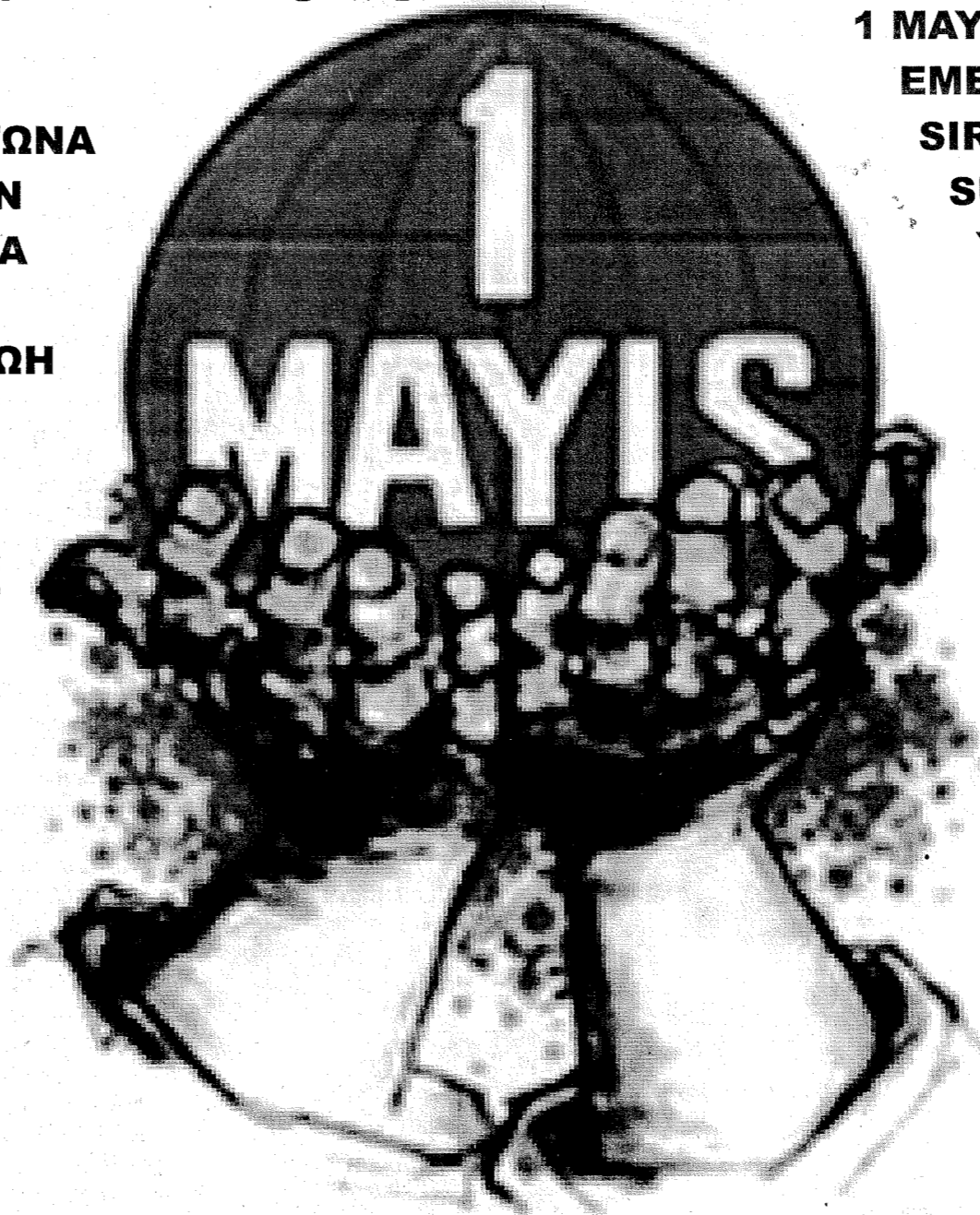
SAAT 09:00'DA LEDRA PALACE'DAN OTOBÜS KALKACAKTIR.

KIBRIS'IN KUZEYİNDEKİ EYLEM İÇİN KSP KORTEJİ SAAT

18.30'DAN İTİBAREN ESKİ PEYAK ÖNÜNDE TOPLANACAKTIR.

TÜM İŞÇİLER VE EMEKÇİLER KSP KORTEJİNE!

BİLGİ İÇİN: 0090 392 22 70 680 VEYA 0090 533 863 66 60

1 MAYIS İŞÇİ SINIFININ MÜCADELE GÜNÜDÜR!

İŞÇİLER, EMEKÇİLER, YURTSEVERLER!

İşçilerimizin yaşam koşulları her geçen gün daha da bozulmaktadır. İşçilerimiz, sendikasılaştırılmaya çalışılmakta, haklarını aramasına engel olunmaktadır. İşçilerimiz, çalışma izni, polis baskısı, işten atma tehditleriyle sömürülmekte, üç kuruş paraya çalıştırılmaktadır.

Grev yapan emekçilerimiz, grev yasaklarıyla karşılaşmakta, aç gözlülükle, paracılıkla suçlanmaktadır.

Bir yandan Güney Kıbrıs'ta çalışan Kıbrıslı Türk işçilerimiz her gün barikat eziyetiyle, patron baskısıyla daha düşük ücretlerle çalışmaya zorlanırken, diğer yandan Kıbrıslı Türk işçileri ucuz işgücü olarak kullanan Güney'deki sermayedarlar bundan yararlanarak Kıbrıslı Rum işçilerin maaşlarına karşı tehdit olarak kullanılmaktadırlar,

Tüm bunlar olurken Güney Kıbrıs'ta örgütlü olan sendikalar yaşananlara göz yummakta ve Kıbrıs işçi sınıfının bölünmesine dahası bir birine kırdırılmasına müsaade etmektedirler!

Bu yaşananlar benzer şekilde Kuzey'de Kıbrıslı Türk işçilerle, Anadolu'dan getirilen işçiler arasında yaratılmaya çalışılmaktadır!

Birçok sendika, hükümetle işbirliği içinde hareket etmekte, emekçilerin hakkını korumak yerine işverenlerin hakkını korumaktadır.

İkiye bölünmüş ve asker postası altında inleyen bu adada, işçilerin kardeşçe, bir arada örgütlenmesine, çalışmasına ve mücadele etmesine izin verilmemektedir.

Dünyanın her köşesinde işçiler, yeni ekonomik ve sosyal saldırılarla karşılaşmakta, kazanılmış haklarına göz dikilmektedir.

Kimilerinin çıkar hesapları yüzünden bu 1 Mayıs, yine ortak kutlanamıyor!

1 Mayıs, işçilerin birlik, mücadele ve dayanışma günüdür!

Sen işçi arkadaş!

1 Mayıs mitingine katıl!

1 Mayıs'tan, 1 Mayıs'a kürsülerde emek nutukları atan sendika liderlerini sorgula!

1 Mayıs'tan, 1 Mayıs'a devrimci kesilenler sorgula,

İşçi sınıfının her gün devrimci mücadele vermesi gerektiğini hatırla ve senin olan sendikaların buna uygun hareket etmesini sağla!

1 Mayıs senin günündür!

1 Mayıs senin sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günüdür!

Bu 1 Mayıs'ı göstermelik olarak "kutlamalarına" izin verme!

Bak yine kürsüden emek nutukları atacaklar!

Bak yine kürsüden işçiler lehine bağırap çağıracağız!

Attıkları bu sloganları hayata geçirmelerini istiyorsan sendikalarda örgütlen ve taleplerinin hayat bulması için mücadele ver!

Sendika liderliklerinin işçilerin çıkarına iş yapmasını sağla, buna uymayanların yerine işçilerin içinden yenilerini getir!

Bu 1 Mayıs'ı emekçilerin taleplerini haykırdığı bir mevziye dönüştür!

Sendikanda ve Parti'nde örgütlen!

Sesini senin iktidarını haykıran KSP ile birleştir!

Gücünü senin çıkarlarını savunan KSP ile birleştir!

Senin zincirlerinden başka kaybedecek bir şeyin yok!

Ama kazanacağın koskoca bir dünya var!

Sefalet, baskıya, zulme, sömürüye karşı gücüne güven!

1 Mayıs senin günüdür!

Bu günün içini boşaltmalarına izin verme!

Yaşasın İşçi Sınıfı Mücadelesi!

Yaşasın İşçi Sınıfının Mücadele Günü 1 Mayıs!

Kıbrıs Sosyalist Partisi

Merkez Komitesi

1 Mayıs 2006

Η ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΜΕΡΑ ΤΗΣ ΠΑΛΗΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ!

ΕΡΓΑΤΕΣ, ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ, ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ!

Οι συνθήκες ζωής των εργαζομένων μας χειροτερεύουν καθημερινά.

Το καθεστώς προσπαθεί να αποτρέψει τους εργαζόμενους από το οργανώνονται σε συντεχνίες και τους αποτρέπει από το να απαιτήσουν τα δικαιώματά τους.

Οι εργάτες τυγχάνουν θύματα εκμετάλλευσης κάτω από απειλές για άδειες εργασίας, την αστυνομική καταπίεση και τις απολύσεις. Προσλαμβάνονται με πολύ χαμηλά μεροκάματα.

Οι εργαζόμενοι οι οποίοι απεργούν αντιμετωπίζουν απεργιακά πρόστιμα και κατηγορούνται για απληστία. Απ' τη μια μεριά ενώ οι Τουρκοκύπριοι εργάτες οι οποίοι εργάζονται στη Νότια Κύπρο αντιμετωπίζουν καθημερινά βασανιστήρια στα οδοφράγματα, είναι υποχρεωμένοι να

εργάζονται με πολύ χαμηλά μεροκάματα κάτω απ' την πίεση των αφεντικών τους. Απ' την άλλη μεριά, οι καπιταλιστές του Νότου οι οποίοι χρησιμοποιούν τους Τουρκοκύπριους ως

φτηνό εργατικό δυναμικό, το χρησιμοποιούν ως απειλή απέναντι στις απαιτήσεις για αυξήσεις στους μισθούς των Ελληνοκυπρίων εργατών.

Ενώ συμβαίνουν όλα αυτά, οι συντεχνίες στην Νότια Κύπρο κλείνουν τα μάτια σε όσα συμβαίνουν και επιτρέπουν τη διαίρεση της εργατικής τάξης της Κύπρου. Κι ακόμη περισσότερο την ώθηση στο να στρέφεται ο ένας ενάντια στον άλλο! Παρόμοια με αυτό που γίνεται στο Νότο του νησιού, οι ίδιες τακτικές χρησιμοποιούνται από την

εργοδοσία και στο Βορρά ανάμεσα στους Τουρκοκύπριους εργάτες και τους εργάτες που προέρχονται απ' την Ανατολία! Πολλές συντεχνίες δρουν σε συνεργασία με την κυβέρνηση και προστατεύουν τα

συμφέροντα των εργοδοτών αντί αυτών των εργαζομένων.

Υποφέροντας κάτω από στρατιωτικές μπότες κι ένα μοιρασμένο νησί, απαγορεύουν στους εργάτες να εργάζονται, να οργανώνονται και να παλεύουν μαζί σαν αδέρφια.

Οι εργάτες αντιμετωπίζουν νέα οικονομική και κοινωνική επίθεση όχι μόνο στην Κύπρο αλλά σε ολόκληρο τον κόσμο και κινδυνεύουν να χάσουν όλα τα κατακτημένα δικαιώματά τους.

Η Πρωτομαγιά για άλλη μια φορά δεν θα γιορταστεί από κοινού λόγω των πονηρών σχεδίων και των συμφερόντων κάποιων!

Η Πρωτομαγιά είναι η μέρα της ενότητας, πάλης και αλληλεγγύης των εργατών!

Εσύ, σύντροφε εργάτη!

Λάβε μέρος στην Πρωτομαγιάτικη διαδήλωση!

Αμφισβήτησε τους ηγέτες των συντεχνιών που βγάζουν λόγους μόνο κάθε Πρωτομαγιά!

Αμφισβήτησε αυτούς που παριστάνουν τους επαναστάτες μόνο κάθε Πρωτομαγιά!

Θυμήσου πως η εργατική τάξη πρέπει να δίνει επαναστατικό αγώνα καθημερινά και να

διασφαλίζει πως οι συντεχνίες που σου ανήκουν τράτουν ανάλογα!

Η Πρωτομαγιά είναι η μέρα σου!

Η Πρωτομαγιά είναι η μέρα ενότητας, πάλης και αλληλεγγύης!

Μην επιτρέψεις η Πρωτομαγιά να εορταστεί με ανούσιο τρόπο!

Κοίτα, πάλι δίνουν λόγους απ' τις εξέδρες για την εργασία!

Κοίτα, πάλι φωνάζουν υπέρ των εργατών απ' τις εξέδρες!

Αν θέλεις να υλοποιήσουν τα συνθήματα που φωνάζουν, τότε οργανώσου στις συντεχνίες και πάλεψε για την υλοποίηση των αιτημάτων! Διασφάλισε πως οι ηγέτες των συντεχνιών εργάζονται για τα συμφέροντα των εργατών κι αντικατέστησε αυτούς που δεν συμμορφώνονται με άλλους!

Μετέτρεψε την Πρωτομαγιά σε ένα μέτωπο όπου οι εργαζόμενοι θέτουν τα αιτήματά τους!

Οργανώσου στη συντεχνία και το κόμμα σου!

Ένωσε τη φωνή σου με το Σοσιαλιστικό Κόμμα Κύπρου που ενισχύει τη δύναμή σου!

Ένωσε τη φωνή σου με το Σοσιαλιστικό Κόμμα Κύπρου που υπερασπίζεται τα δικαιώματά σου!

Δεν έχεις τίποτα να χάσεις παρά τις αλυσίδες σου!

Παρόλα αυτά έχεις να κερδίσεις ένα σπουδαίο κόσμο!

Έχε εμπιστοσύνη στον εαυτό σου ενάντια στη μιζέρια, την καταπίεση, την σκληρότητα και την εκμετάλλευση!

Η Πρωτομαγιά είναι η μέρα σου!

Μην επιτρέψεις σε κανένα να αφαιρέσει το περιεχόμενο αυτής της μέρας!

Ζήτη η Πρωτομαγιά, η μέρα της πάλης της Εργατικής Τάξης!

Κεντρική Επιτροπή του

